

Februari 2026

Kings Things

Stephen King Fanclub Magazine

STEPHEN KING
FANCLUB
BRIEZELIG GEZELLIG

Interview met Thomas Olde Heuvelt

**Win het nieuwste
boek van Thomas**

Rob Reiner

Dollar Babies

Libanon

The Running Man

Kings Things

Griezelig Gezellig

Februari 2026

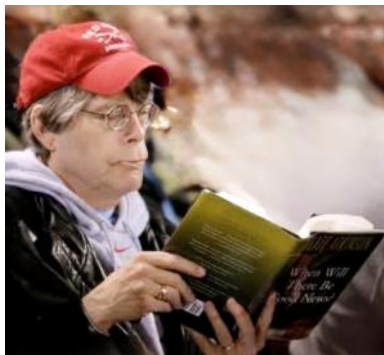
We hopen dat je alle sneeuwbuien (ongekend in Nederland!) veilig hebt kunnen uitzitten (bij voorkeur met een goed boek) en dat deze nieuwe Kings Things, de eerste van het jaar 2026, je in goede gezondheid mag bereiken. En dat je, inmiddels een maandje verder, je goede voornemens nog steeds mag uitvoeren: Stephen King boeken kopen bijvoorbeeld :) Wij hebben in elk geval een succesvolle decembermaand mogen vieren. Dankzij de kortingsactie op de verzendkosten hebben velen van jullie (ook nog te verschijnen) boeken in onze shop gekocht – waarvoor dank! Want daarmee sponsor je de fanclub, omdat we een percentage van elk verkocht boek krijgen van de uitgeverij. Inmiddels is het eerste Kingboek van dit jaar alweer verschenen bij Luitingh-Sijthoff (zie 'Wordt verwacht').

Uiteraard wensen we alle Stephen King-fans een bijzonder fijn komend jaar toe, zoals je ook kunt lezen in het openingswoord van onze voorzitter. De fanclub is weer plannen aan het maken voor dit jaar, onder andere voor de boekenmarkten. Hierover hoor je vanzelf meer natuurlijk, zet ze dan gelijk op je goedevoornemens-lijstje en in je agenda, en mis ze niet! Maar nu eerst deze nieuwe Kings Things lezen!

Dit keer lees je meer over Rob Reiner, *The Running Man* en over Dollar Babies. Verder kun je een uitgebreid interview lezen dat onze Jeroen had met Thomas Olde Heuvelt. En om dit nog mooier te maken is er een **prijsvraag** opgenomen in deze nieuwsbrief waarbij twee door Thomas gesignde exemplaren van zijn nieuwste boek zijn te winnen!

Ook de vaste rubrieken zijn natuurlijk weer aanwezig met dit keer veel recensies van boeken en films. En Pitou vertelt over zijn aanwinst uit Libanon.

Heel veel leesplezier,
Stephen King Fanclub Crew

Deze Kings Things is verzonden naar **2.401 fans**.

Er zijn **3.200 fans op**

Hartelijk welkom allemaal!

DONATIES

Ook in 2026 kunnen wij jullie donaties weer goed gebruiken. Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK, software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren.

Help ons en stort een bedrag naar keuze op rekening **NL80 ABNA 0105 1552 68** t.n.v. stichting Stephen King Fanclub.

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht bij een van onze sponsors, in onze eigen fanclubwinkel of via Stephen King Fans: hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Dank je wel!

De Fanclubshop

verkoopt ook merchandise zoals linnen tassen, winkelwagenmuntjes, pennen en we hebben ook de laatste nieuwe boeken te koop (zo lang de voorraad strekt!)

Aangekondigde bijzondere edities ook verkrijgbaar in voorverkoop!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

Voorwoord van de voorzitter

Wat gaat 2026 ons brengen?

De eerste Kings Things van weer een nieuw jaar. Dus wensen we jullie allereerst het allerbeste voor 2026. We hopen dat je een gezellige jaarwisseling hebt gehad en dat je weer vol nieuwe energie het nieuwe jaar gestart bent.

Laten we eerst nog even terug kijken naar het achter ons liggende jaar. In 2025 was de fanclub weer te vinden op de boekenmarkten van Dordrecht, Deventer en Tilburg. Het is uiteraard de bedoeling dat we in 2026 ook weer op deze markten aanwezig zijn, zodat we weer veel fans kunnen helpen om hun verzameling compleet te maken en ook vooral even gezellig een praatje met de fans te kunnen maken.

In september 2025 organiseerde de fanclub een succesvolle Dollarbaby-dag in Nootdorp. De opkomst was groot, de locatie uitstekend en wij hebben ons er best vermaakt. Naar de reacties na afloop te oordelen gold dat zeker ook voor de aanwezige fans.

2025 was een goed filmjaar voor de liefhebbers van King-verfilmingen. Er waren maar liefst zes verfilmingen te zien in de bioscoop, op tv of via de diverse streamingdiensten. We hebben het natuurlijk over: *The Long Walk*, *The Life of Chuck*, *It: Welcome to Derry*, *The Monkey*, *The Running Man* en *The InSTITUTE*.

Voor 2026 verwachten we 'alleen maar' Mike Flanagan's *Carrie* miniserie.

Op dit moment zijn er nog geen nieuwe titels bekend die in 2026 verschijnen.

Wij wensen jullie namens de hele crew een Kingtastisch 2026!

Prijsvraag

Win een gesigneerd boek van Thomas Olde Heuvelt

We mogen twee gesigneerde boeken weggeven van Thomas Olde Heuvelt. Tijdens het interview dat onze Jeroen had met Thomas in boekhandel Dekker v.d. Vegt kreeg Jeroen *Het laatste verhaal van Jamie Gunn* overhandigd. Dit is het nieuwste verhaal van Thomas en het belooft een heel goed boek te worden.

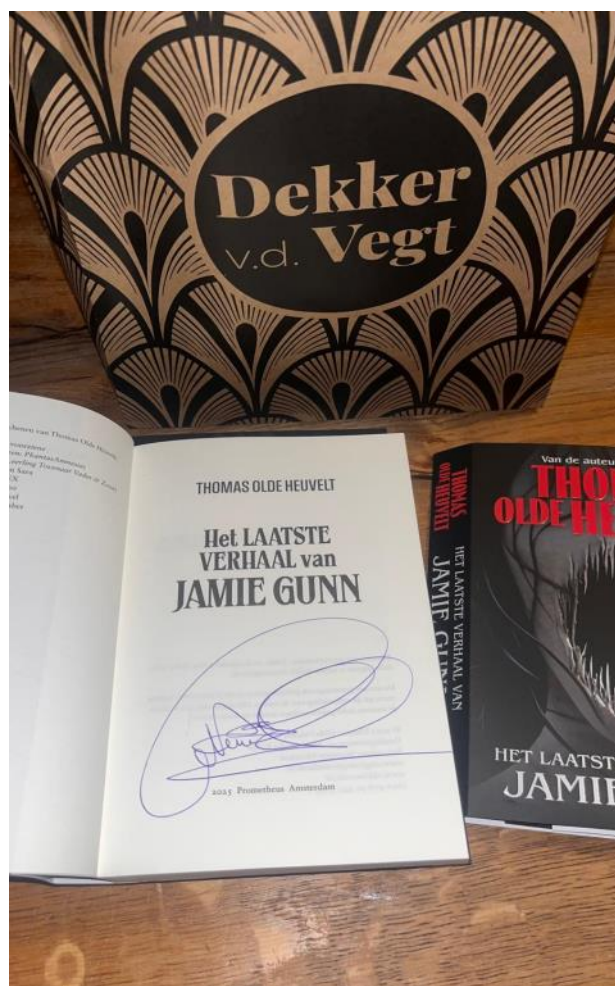
Je kunt een van deze boeken winnen als je het antwoord hebt op de volgende vraag:

Welk boek van Thomas is door Stephen King genoemd als 'Briljant en volstrekt origineel'?

Je kunt de oplossing vóór 20 februari 2026 opsturen naar fanclub@stephenking.nl

Zet in de omschrijving "PRIJSVRAAG" en vermeld dan ook je adresgegevens. Met de vermelding ga je akkoord dat we deze gegevens gebruiken voor toezending van de prijs.

[Website van Thomas Olde Heuvelt](#)

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

WORDT VERWACHT in 2026

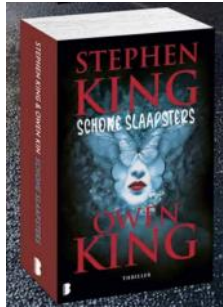

Januari 2026

Verschenen

Schone Slaapsters

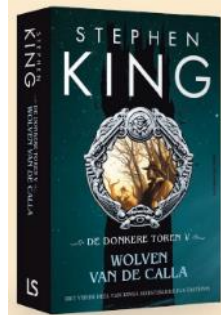
De Boekerij
9789049209155
Voor € 15,00

Mei 2026

Wolven van de Calla (DT 5)

Luitingh-Sijthoff
9789021062433
Voor € 24,99

Mei 2026

Na Zonsondergang

Luitingh-Sijthoff
9789021062440
Voor € 24,99

APRIL 2026

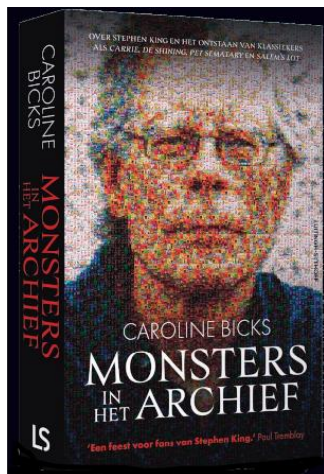
Monsters in het Archief

Non-fictie door Caroline Bicks

97891057675

Paperback (14x21,5cm) voor
€ 22,99

Luisterboek voor € 13,99

MEI 2026

De Vervloeking special edition

paperback met flappen

9789021062419

336 blz (23x15cm)

voor € 29,99 Luitingh-Sijthoff

Onze fanclubshop vind je op

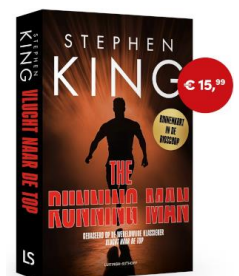
StephenKing.nl/Winkel

Wij houden altijd eerst een voorverkoop van de nieuwe titels en van de speciale edities, zodat we weten hoeveel we er ongeveer kunnen bestellen. Op = op! Wij krijgen van de uitgeverij een percentage van elk verkocht exemplaar, dus je helpt de fanclub met je aankoop.

Lees de aanwijzingen in de shop goed! Als in de omschrijvingsregel een maand staat vermeld, is dat de maand waarin het boek verschijnt en verzonden wordt.

Boeken zonder maand in de omschrijving zijn op voorraad en kunnen wel direct verzonden worden.

En deze (en meer) hebben we er ook nog op voorraad!—>

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

WORDT VERWACHT in 2026

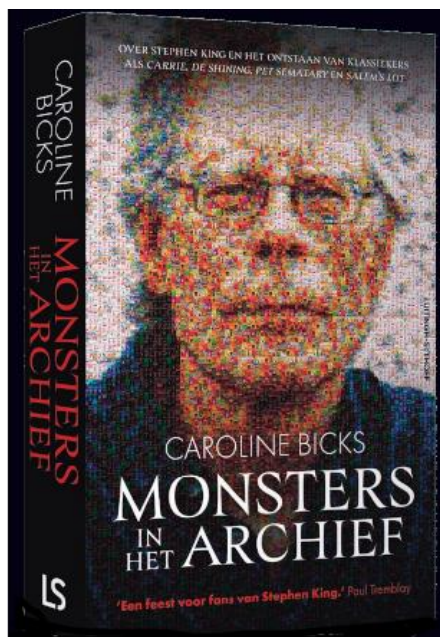

NU AL IN DE VOORVERKOOP IN ONZE SHOP!

APRIL 2026

MONSTERS IN HET ARCHIEF

NU AL TE BESTELLEN IN ONZE SHOP!

Schrijfster Caroline Bicks is een prijswinnend literatuurprofessor en dé Stephen King-kenner aan de Universiteit van Maine.

Het non-fictie boek biedt unieke inzichten in het schrijfproces van de verhalende grootmeester, en de oorsprong van enkele van zijn meest memorabele personages en boeken.

Tegelijkertijd vertelt Bicks over haar 'jaar vol angst' met King, over een literatuurprofessor die haar jeugdangsten onder ogen komt en de openhartige, zachtaardige schrijver leert kennen die voor die angsten verantwoordelijk is.

Luitingh Sijthoff

9789021057651

Paperback (14x21,5cm) voor € 22,99

Komt ook als Ebook € 13,99 en

Luisterboek voor € 16,99

MEI 2026

DE VERVLOEKING SPECIAL EDITION

Bill Halleck is een gezellige, gezette advocaat. Hij woont met vrouw en dochter in een klein plaatsje en heeft zijn zaakjes goed voor elkaar. Dan, in een ogenblik van onoplettendheid, rijdt hij een zigeunerin aan, die dodelijk verongelukt. Spoedig daarna begint Bill af te vallen. Angstaanjagend snel vliegen de kilo's eraf, hoeveel hij ook eet. De medische wereld staat voor een raadsel. Maar Bill, die zich voor de rechter beroept op overmacht en zo een gerechtelijke straf ontloopt, begint langzaam maar zeker de ongelofelijke, afgrijselijke waarheid te vermoeden; de oude zigeuner die hem na het ongeval even aanraakte en dat ene magische woord uitsprak, was uit op wraak... gerechtvaardigde wraak misschien... of wrekende gerechtigheid?

PRE-ORDER NU IN ONZE SHOP!

Paperback met flappen en prachtig bedrukt boekblok

9789021062419

336 blz. (23x15cm)

voor € 29,99 Luitingh-Sijthoff

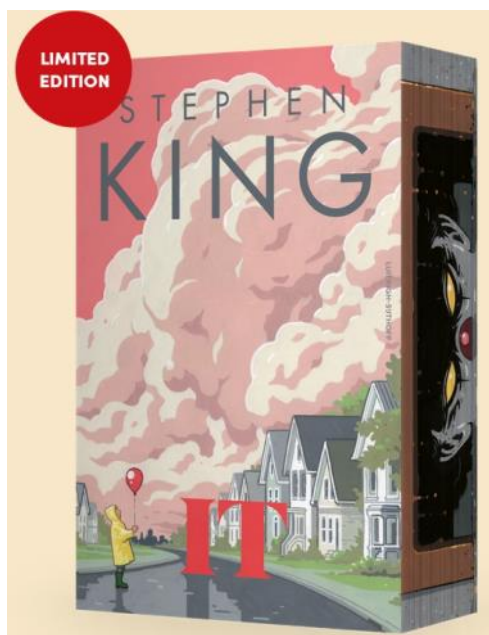

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

WORDT VERWACHT in 2026

BESTEL ZE NU IN ONZE SHOP!

DE SPECIALE LIMITED EDITIE VAN HET

In november bracht Luitingh-Sijthoff weer een nieuwe speciale limited editie uit, deze keer is *IT (Het)* aan de beurt.

Paperback met flappen en bedrukt boekblok. Aan drie kanten voorzien van een prachtige extra print. Dit mag niet in je verzameling ontbreken! De editie is limited, wat betekent dat er ongeveer zo'n 2.000 van worden gedrukt en daarna niet meer.

ISBN 789021058641 voor € 32,99

ONZE WINKEL

THE RUNNING MAN

LUITINGH SIJTHOFF
9789021059938

Voor € 15,99
onze winkel

- DE HONGERSPELEN MEETS SQUID GAME
- VERFILMD MET O.A. GLEN POWELL IN DE HOOFDROL

Eerder verfilmd met Arnold Schwarzenegger in de hoofdrol.

Ben Richards, achtentwintig jaar, is de wanhoop nabij. Zijn dochtertje is ziek en geld om medicijnen te kopen is er niet. Ben schrijft zich in als kandidaat voor het spel *Vlucht naar de top*.

Hoofdprijs: één miljard dollar.

Het spel: een jacht op leven en dood...

De Hebban TOP 1000

Hebban, dé website voor boekenliefhebbers, publiceert aan het einde van elk jaar de Hebban top-1000. In die top-1000 was Stephen King in 2025 met 12 titels de op een na meest voorkomende schrijver, na Lucinda Riley (14 titels). De hoogste notering van King is *22/11/1963*, dat dit jaar van plek 25 naar plek 22 is gestegen. Verder titels zijn *De Beproeving* (op 184), *De Groene Mijl* (224), *It* (225), *Het Instituut* (339), *Billy Summers* (380), *Fairy Tale* (gestegen van 692 naar 418!), *Mr. Mercedes* (430), *De Buitenstaander* (756), *Gevangen* (771), *De Scherpschutter* (878) en *De Shining* (896). Ook Thomas Olde Heuvelt doet het overigens goed, met 4 vermeldingen waarvan *Hex* als hoogste notering op 65. De hele top-1000 kun je bekijken op www.hebban.nl/1000/2025.

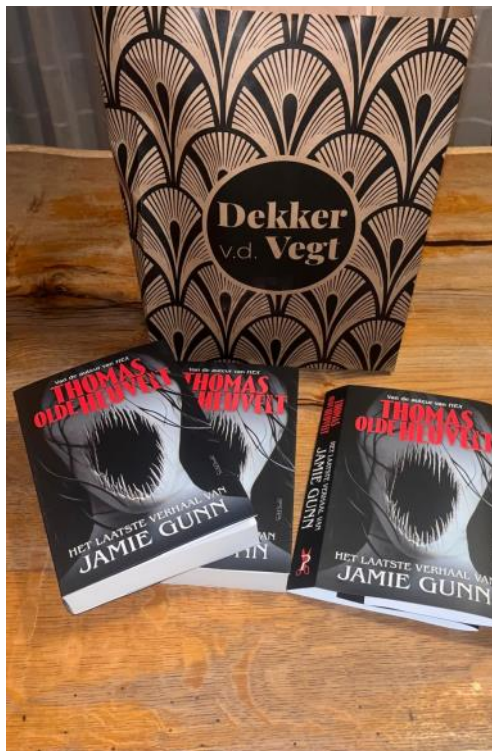
Met dank aan Jan Janssen.

Interview met Thomas Olde Heuvelt

door Jeroen

Genre:
Horror

Jaar van uitgifte:
2025

Zondag 21 december 2025 was Thomas Olde Heuvelt bij boekhandel Dekker vd Vegt om zijn nieuwste boek *Het laatste verhaal van Jamie Gunn* te signeren.

Wij kregen de gelegenheid om Thomas even te spreken en te vragen naar een aantal leuke nieuwtjes....

Voor aanvang van het gesprek laat Thomas nog even een foto op zijn telefoon zien van de eerste keer dat hij op de Stephen King fanclubdag was in 2005, met een doosje van zijn eigen boeken onder de arm om te proberen deze te verkopen. Nu staan de mensen in de rij om een handtekening van hem te krijgen. Want bij aankomst in de boekhandel is het al gezellig druk en staan er veel mensen te wachten op een handtekening in hun boek. Thomas neemt voor iedereen de tijd om een praatje en foto te maken. Ook voor ondergetekende.

- Thomas jij woont tegenwoordig gedeeltelijk in Frankrijk, bevalt dit jullie?

Dat klopt we wonen in de buurt van Nice, de zee voor ons en de bergen achter ons en dat bevalt heel erg goed. We wilden dit al lang en we huurden altijd een huis daar, nu deed de gelegenheid zich voor. De plek is geweldig hoe de zee en de bergen elkaar ontmoeten, dat is prachtig. Ik schrijf natuurlijk over donkere dingen maar ben eigenlijk een heel licht persoon.

- Heeft een bijzondere omgeving invloed op jou als schrijver?

Het is niet eens perse de omgeving.....of ja dat zeg ik niet goed JA! Ik ben gevoelig voor omgeving, maar vooral voor rust. Ben altijd een ondernemend schrijver geweest net als Jamie Gunn in het boek. Lezer voor lezer en stad voor stad mijn carrière opbouwen. Op de Stephen King fanclub dagen, Elfia enz. mijn boeken verkopen. Ik schrijf de boeken maar ik heb jou de lezer, nodig om het verhaal levend te maken. Zonder dat bestaat een verhaal niet. Ik vind het ook leuk om de lezer in het land op te zoeken en dat is heel leuk, maar dan schrijf ik niet. Ik ben geneigd om overal ja op te zeggen, maar de uitgever begint dan over de deadline. Woon ook speciaal buiten Nederland zodat ik makkelijker nee kan zeggen in verband met de afstand en planning, hierdoor krijg ik meer rust. Eigenlijk heb ik gewoon geen ruggengraat om nee te zeggen haha.

- Je bedacht altijd bijzondere evenementen, de HEX wandelingen, bijeenkomsten met fans, vind je het vervelend dat je daar door je succes minder tijd voor hebt?

Ja absoluut, dit komt ook in Jamie Gunn terug, want ik ben gewoon Jamie Gunn eigenlijk. Nadat *HEX* zo'n vlucht nam, werden al mijn dromen werkelijkheid maar dit zorgde er ook voor dat een hoop dingen niet meer kunnen en dat ben ik wel gaan missen. De lezers van het eerste uur zijn er gelukkig nog steeds, maar het is nu veel breder geworden.

Ik kan uit een groep ook niet meer mijn typische lezers halen, terwijl dat vroeger heel makkelijk was, het waren de geeks en horrorlezers zoals ikzelf en die pikte je er zo uit. Er stond laatst een dame op leeftijd met een looprekje voor me en ik dacht die komt niet voor mij,

Interview met Thomas Olde Heuvelt

maar ze pakte uit haar tas mijn boeken om te signeren. Ze zei: "Mijn man is overleden en jouw boeken geven mij zoveel plezier mag ik je een knuffel geven?" Dat was super lief, een typische niet Thomas Olde Heuvelt lezer maar toch wel. Dat is wel het mooie van moderne horror, de angsten in ons, in de maatschappij, in het leven en dat raakt zoveel meer mensen dan een kleine groep horror fans. Dat is heel leuk, maar ik mis nog wel eens dat intieme van eerder, dat je nog precies weet hoe iemand heet.

- Heb jij naar aanleiding van de tweet van Stephen King hem al een keer mogen ontmoeten?

Nee helaas, ik heb een bedank mailtje gestuurd en heb gehoord dat hij al mijn werk leest. Hij heeft voor *Echo* toestemming gegeven voor een quote uit *Misery*. Joe en Owen heb ik wel ontmoet, maar Stephen staat nog hoog op mijn verlanglijstje.

- We hebben begrepen dat je een rol in de serie Carrie hebt weten te bemachtigen.

Dat klopt, het is maar een klein rolletje. Mike Flannigen, die de serie maakt, is ook bezig met het verfilmen van *Darker Days (November)*, *Echo* wilde hij ook wel verfilmen maar dat werd erg lastig. November is een stuk kleinschaliger en is met een kleiner budget makkelijker te verfilmen. Mike nodigde mij uit om op de set aanwezig te zijn om te kijken hoe het daar gaat. Ze waren net bezig om de scene met het bloed op te nemen tijdens het feest in de sportzaal. Het was allemaal heel indrukwekkend om te zien hoe het daar aan toe gaat. Mike vroeg of ik een figurant wilde spelen en of ze me in de schmink mochten zetten. Ik speel een chaperonne (toezichthouder) op het feest en film het moment dat de hel losbarst als het bloed over haar wordt uitgestort. De telefoon explodeert in mijn gezicht en ik zit helemaal onder het bloed. Dat is mijn rol in Carrie, echt hilarisch. En in een eerder episode leest Carrie *HEX*, hoe leuk is dat? Als ooit mijn boeken mogen worden verfilmd dan wil ik wel heel graag cameo's hebben net als King dat lijkt me fantastisch.

Kun je vertellen waar je nieuwe boek *Het laatste verhaal van Jamie Gunn* over gaat?

Jazeker het gaat over een verhaal dat je doordt als je het uitleest.

- **Het mag wel iets breder dan.**
- Het gaat over Jamie, ik ben eigenlijk Jamie, die op jonge leeftijd zijn vader verliest. Zijn vader vertelde hem altijd verhalen en nu moet Jamie opzoek naar andere mensen om hem verhalen te vertellen. In zijn eigen stad gaat hij de deuren langs opzoek naar verhalen bij vreemden. Eén vrouw heeft wel een verhaal voor hem, maar ze zegt: "Dit verhaal is gevaarlijk. Als je het einde er van kent dan sterf je, ik kan je dus niet het hele verhaal vertellen alleen in stukjes. Maar ik mag nooit bij het einde komen anders sterf je." Dat gelooft Jamie niet, maar nadat ze elkaar vaker ontmoeten krijgen ze een vreemde band met elkaar, steeds verontrustender en hij vind het einde van het verhaal. Jamie wordt op latere leeftijd zelf auteur en schrijft het verhaal en hoe het dan onder zijn lezers verspreid wordt. Daar gaat het boek uiteindelijk over, het is een ode aan de vernietigende kracht van verhalen.

- De cover van je nieuwe boek is gewijzigd, waarom heb je dit gedaan?

Ik ben naar een andere uitgever gegaan, de covers van de boeken lijken op elkaar het is een bepaalde formule. Ik ben geen formule auteur, bij een groot concern spreek je eigenlijk nooit degene die de beslissingen neemt. Ik ben meer een ondernemende auteur en wil bij het creatieve proces betrokken worden. Daar past een wat kleinere ondernemende uitgever veel beter bij. Ja is ja en nee is nee dat bevalt me wel.

De originele omslag was ontworpen en ik vond het mooi, het idee van een boek in een boek in een boek was heel tof. Achteraf moet ik toegeven dat het niet heel duidelijk een spannend boek was, het was ook niet herkenbaar als Thomas Olde Heuvelt boek omdat Jamie Gunn er heel groot op staat.

Interview met Thomas Olde Heuvelt

Dat maakte mij niet zoveel uit, maar het blijkt wel dat de boekhandelaren aangaven dat mensen het niet herkenden als spannend boek en als het nieuwe boek van Thomas Olde Heuvelt. Je brein beslist in een seconde of je iets interessant vind, er was geen herkennen dus liepen mensen door zeiden de boekhandelaren.

Voor de grap had ik de huidige cover gedeeld met de tekst "Happy pub day Jamie Gunn." Iedereen was gelijk enthousiast en na overleg met de boekhandelaren, ik was bang dat het echt te eng was, maar mensen worden tegenwoordig ook blootgesteld aan beelden van bijvoorbeeld Pennywise en Vecna op buiten reclames en op vliegvelden.

King heeft samen met collega's zoals Peter Straub en Richard Chizmar boeken geschreven maar ook met zijn zoons Joe en Owen. Zou jij dit ook eens willen doen?

Ik zou wel gek zijn als ik dat niet met King zou willen, de ervaring alleen al. Ik heb het nog nooit gedaan en het lijkt me wel heel erg leuk. Ben ook heel benieuwd hoe het zal zijn. Veel schrijvers, en ikzelf net zo goed, zijn super koppig. Je hebt je eigen visie, je moet iets kunnen loslaten voor de input van iemand anders. Ik heb wel een paar collega's met wie ik dat best wel geloof. Ik heb het er met Catriona Ward over gehad, ze is van *The Last house on needless street*, een Britse schrijfster. Met haar zie ik het wel zitten, haar stijl is heel erg tof en ze is ook heel erg leuk als mens. Maar als King belt dan ben ik altijd thuis.

Hoe zit het met jouw King verzameling, en wat is jouw collectors item?

Als ik King ooit zal zien om een boek te laten signeren dan weet ik meteen welke ik meeneem. Dat is de Poema pocket van *Pet Semetary* die ik kreeg toen ik 11 jaar was.

Dat gele boekje met de kat op de voorkant. Het boekje is helemaal vergeeld, ik heb het denk ik wel een keer of 50 gelezen. Dat heeft toen zo'n impact gemaakt.

Mijn vader was net overleden en in het boek heeft hij de kans om zijn zoontje terug te halen uit de dood. Ik had het ook gedaan als ik die kans had gehad, als ik mijn vader had terug kunnen halen. Dat boek zou ik mee zou nemen, het betekend voor mij heel veel.

Ik heb al zijn werk, deels in het Nederlands en deels in het Engels. Ik ben het altijd blijven lezen.

Mijn top 5:

- *Pet Semetary*
- *Revival*
- *Misery*
- *Institute*
- *The Dark Half*

en eigenlijk ook *Apt Pupil*.

Thomas bedankt voor je tijd.

Nieuwsflits

Alweer Holly!

Holly laat onze Stephen toch nog maar niet met rust. Niet iedereen's lieveling, maar King schreef zelf op X dat hij nog een boek over haar gaat maken. Dat is vreugdevol nieuws voor de liefhebbers natuurlijk!

stephenking 7 t

I'm going to write about Holly again. Happy New Year to me.

14,2 t 954 250

Kort Filmnieuws

Dark Tower

Mike Flanagan is bezig met een serie over *The Dark Tower*, en noemt het inmiddels zijn 'Holy Grail'. Hij geeft aan dat er al aardig wat scripts klaarliggen om te kunnen beginnen. Hij ziet het als een serie die vijf seizoenen zal lopen, gevolgd door twee stand-alone films. Over de film zoals die in 2017 is gemaakt zegt hij: 'We kunnen dat niet het laatste woord laten zijn. Dat kan echt niet..'

Becka Paulson geannuleerd

Comic Book geeft aan dat CW de verfilming van *The Revelations of 'Becka Paulson*, nadat die rechten waren aangekocht door Nextar in 2022, is gecancelled. Zij hebben hun benadering aangepast onder nieuw leiderschap om films te maken met een groot budget.

[\(bron\)](#)

The Talisman afgestopt

De Duffer Brothers, werkend voor Netflix, hebben gemeld dat ze niet langer aan het werk zijn voor *The Talisman*. [\(bron\)](#)

Darabont weigerde DT

Dark Tower

In een interview met IndieWire kreeg Frank Darabont laatst de vraag of King hem misschien afgewezen had toen er gevraagd was aan hem om *The Dark Tower* te verfilmen. Frank gaf aan dat hij zelf de afwijzende persoon was in dit geval:

"Eigenlijk kan ik dat corrigeren: ik heb Steve afgewezen. Hij belde me een keer, en dat was niet de enige keer dat hij me belde, maar hij belde me een keer en vroeg me of ik geïnteresseerd was in *The Dark Tower*. Ik was erg gevlaid en vereerd dat hij me dat vroeg. Maar man, zoveel van dat verhaal is zo geïnternaliseerd. Het zit zo in de hoofden van de personages, en het is ook nog eens een enorm, eindeloos verhaal. Ik dacht: oh mijn god, dit zou wel eens de komende tien jaar van mijn leven kunnen zijn en dan zou ik het doel missen, want het is ontzettend moeilijk om te bewerken. En op dat moment was ik sowieso gewoon uitgeput. En ik zei: "Steve, ik hou van je... Bedankt voor je vraag, maar ik kan dit niet doen." Ik zou verstijfd zijn geraakt als ik het had gedaan. Hij reageerde daar heel vriendelijk op en ging verder. Een paar jaar later, toen we een gesprek hadden, zei ik: "Wacht even, hoe zit het met *The Dark Tower*? Misschien wil ik het nog wel eens overwegen..." Hij zei toen: "Oh nee, dat is nu aan iemand anders." Dus misschien komt het daar vandaan dat hij me heeft afgewezen.

[\(bron\)](#)

Nieuwe paperbacks Engelstalig

Deze Engelstalige paperbacks zijn al aangekondigd om volgend jaar in juli en augustus uitgegeven te worden bij Scribner. Er is me opzet gekozen voor een retro-look!

Stephen King over Rob Reiner

Door Stephen King
The New York Times, 16 december 2025
Vertaling door Laurens

Waarom ik Rob Reiner omhelsde na het zien van *Stand by Me*

“In dit geval vertrouw ik liever op mijn gevoelens dan op mijn geheugen. Het enige waarvan ik zeker ben, is hoe ik me voelde toen ik hoorde dat Rob Reiner was overleden: een combinatie van verdriet en ongeloof. Wat de rest betreft ... de schrijver Robert Stone had gelijk toen hij zei: ‘de geest is een aap’.

Ik denk dat ik *Stand by Me* in het najaar van 1985 heb gezien. Destijds heette de film nog *The Body*, naar de titel van mijn novelle waarop Rob zijn film baseerde. Volgens mij liet hij hem me zien in een kamer van het Beverly Hills Hotel, terwijl ergens in de verte een rock-'n-rollband stond te dreunen. Die band was puur jaren tachtig. De film gaf me toegang tot een andere, onschuldiger tijd: 1959.

Ik weet vrijwel zeker dat Rob een geruit shirt met korte mouwen droeg en een kaki broek, alsof hij net van de golfbaan kwam. (Voor zover ik wist, was dat ook zo.) Het enige waar ik absoluut zeker van ben, is dat hij bleef rondhangen tot de film begon en daarna de kamer verliet. Later vertelde hij me dat hij het niet had kunnen verdragen mijn reactie te zien als ik de film niet goed had gevonden. Ik was een publiek van één, gezeten in een hoge stoel met rugleuning die uit een van de vergaderruimtes van het hotel was ontvreemd.

Het verraste me hoe diep die 89 minuten me raakten. Ik heb veel fictie geschreven, maar *The Body* blijft het enige verhaal

dat ik ooit heb geschreven dat onverbloemd autobiografisch is. Die jongens waren mijn vrienden. We liepen nooit over een spoorlijn om een lijk te gaan bekijken, maar we haalden wel andere streken uit. Het verhaal ging over mijn werkelijkheid, zoals ik die had geleefd op de onverharde wegen van zuidelijk Maine. Er was echt een waakhond op de vuilnisbelt, al heette hij geen Chopper. En er was echt een jongen die ging zwemmen en weer bovenkwam met bloedzuigers op verrassende plekken – maar dat was niet Gordie Lachance; dat was ik.

En er was inderdaad een jongen die ervan werd beschuldigd geld te hebben gestolen, al heette hij geen Chris Chambers. Hij leende – we noemden het geen diefstal – de Chevrolet Bel Air van zijn moeder. Met mij naast hem, reed hij 145 kilometer per uur over Route 9 in ons landelijke geboortedorp. We waren elf jaar oud.

Wat ik probeer te zeggen, is dat het in Robs handen allemaal waarachtig voelde. De grappige stukken waren echt grappig (inclusief de ‘barf-o-rama-scène’), en de dramatische momenten raakten me daar waar ik leefde, of waar ik ooit leefde in de dagen dat John F. Kennedy president was en een paar liter benzine slechts een kwartje kostte.”

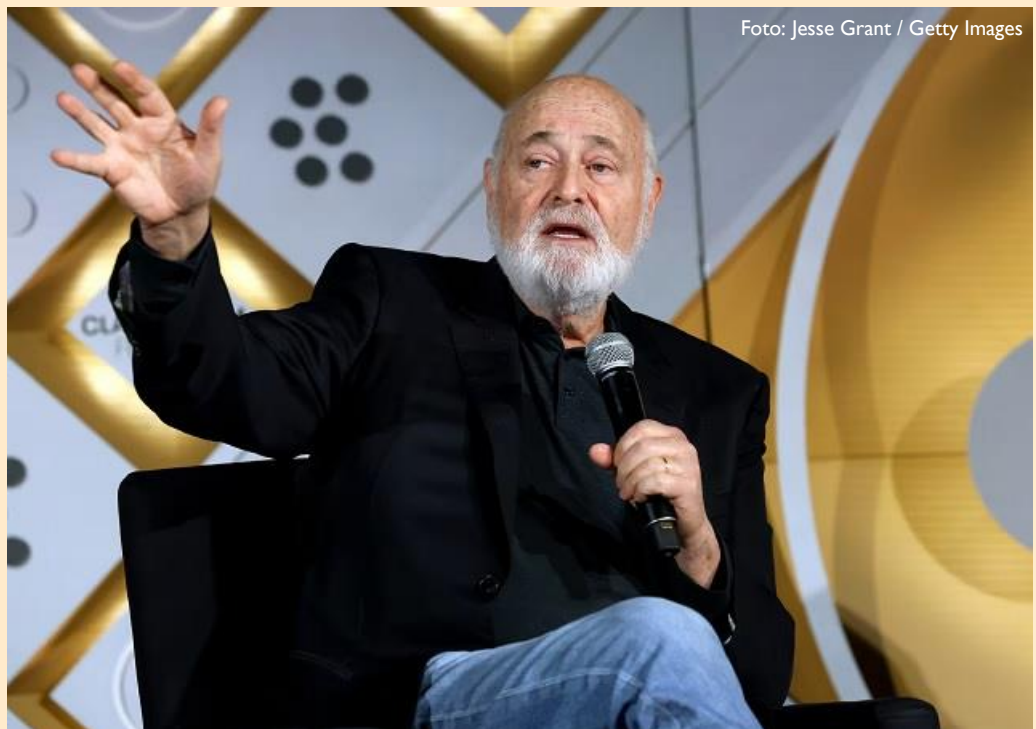

Foto: Jesse Grant / Getty Images

Van Bestsellers tot Blockbusters

Van Bestsellers tot Blockbusters: Stephen King reflecteert op de verfilmingen van zijn werk

“Ik zie films en boeken als appels en sinaasappels. Beide zijn fruit, maar de smaak is opmerkelijk verschillend.”

Stephen King
Gepubliceerd: 23 oktober 2025
Vertaling: Peter van Veen

In 2025 werden vier van mijn romans en twee korte verhalen verfilmd of omgezet in streaming tv-series. Ik vind dat verwarrend, verbijsterend en ronduit eigenaardig. En ook – oké, ja – best gaaf.

Een deel van de reden ligt in het verbluffende succes van Andy Muschietti's filmversie van mijn roman, *Het*. De doorbraak van de film is mede te danken aan de geïnspireerde acteerprestatie van Bill Skarsgård als de moorddadige dansende clown. Pennywise heeft zich nu aangesloten bij Freddy, Jason en Michael Myers in het pantheon van de moderne boeman. Wat deze getalenteerde acteur ook doet, Skarsgård zal de erfenis –en last– van die clown de rest van zijn carrière dragen.

Het budget van *Het* bedroeg een bescheiden 30 miljoen dollar. Het is duidelijk dat New Line –die het project overnam van Warners– verwachtte dat de opbrengsten eveneens bescheiden zouden zijn, gezien hun beslissing om Muschietti aan te stellen. Zijn eerdere film (*Mama*) had een budget van ongeveer 15 miljoen dollar en was mede geschreven door Barbara Muschietti, de zus van de regisseur. Daarnaast heeft New Line de film na de Labor Day-vakantie uitgebracht, wat over het algemeen wordt beschouwd als een dood punt in de releasekalender, alleen geëvenaard door februari en maart.

Waar niemand op had gerekend –laat staan ikzelf– was het feit dat een hele generatie, nu oud genoeg om een R-rated film te kijken, als kind getraumatiseerd was door Tim Curry, die Pennywise de Dansende Clown speelde in een miniserie van ABC-TV (met een budget van slechts 12 miljoen dollar). Die miniserie, geregisseerd door Tommy Lee Wallace, was zowel een kijkcijfersucces als een succes bij de filmcritici, en wist op de een of andere manier de ongeschreven televisieregel te omzeilen die zegt: “Gij zult uw personages onder de 14 jaar niet in levensgevaar te brengen.” Tim Curry was geweldig als Pennywise, en gaf kinderen in heel Amerika (en misschien de rest van de wereld) reden om te vrezen voor het aanbod van een rode ballon en de belofte: “We all float down here.”

Die kinderen –nu volwassenen– waren gespannen om de angst die ze als kinderen voelden opnieuw te beleven. Hé, vreemde nostalgie blijft nog steeds nostalgie. Velen van hen brachten hun eigen kinderen mee om door de nieuwe Pennywise geterroriseerd te worden, een personage dat oorspronkelijk bedacht werd in een park in Boulder, Colorado, terwijl ik over een houten brug liep en nadacht over trollen.

Het succes van *Het*, met zijn enge clown, heeft ongetwijfeld schrijvers, regisseurs en producenten doen hopen op een vergelijkbaar succes. Ze hebben ten minste één winst behaald met de *Terrifier*-films, met Art de Clown (gespeeld door David Howard Thornton). Er is ook simpelweg het feit dat horrorfilms een hoge slaagkans hebben, vooral in tijden van onrust. Mensen houden van fictieve griezelverhalen voordat ze geconfronteerd worden met de werkelijke, alledaagse horror van de prijzen in de supermarkten.

Het succes van *Het* verklaart niet volledig alle andere films en tv-programma's die gebaseerd zijn op mijn werk. Er zijn er meer dan 100, als we zulke tv-series als *Haven* en *The Dead Zone* meenemen. Er zijn ook drie prachtige tv-series gebaseerd op de Bill Hodges-boeken: *Mr. Mercedes*, *Finders Keepers* en *End of Watch*. Deze werden uitgezonden op de streamingdienst Audience, eigendom van AT&T.

Van Bestsellers tot Blockbusters

Bill Hodges werd gespeeld door Brendan Gleeson, Holly Gibney door Justine Lupe.

Jack Bender, een veteraan van *Lost* en de drijvende kracht achter de zomerfilm *The InSTITUTE* (één van de beste schermversies van mijn werk, met een verhaal dat hard en helder is), creëerde de *Mercedes*-trilogie en regisseerde de sleutelafleveringen. David Kelly en Dennis Lehane schreven voor de serie. Gleeson en Lupe waren geweldig, de scripts waren slim, de regie was uitstekend, maar het publiek bleef weg. Als *Het* een stadionrockshow was, speelden de drie Hodges-series akoestische gitaar in een koffiehuis. (Ze zijn nu beschikbaar op Netflix.)

(Prime Video: *The Institute*)

Bill Thompson, mijn eerste redacteur, zei ooit: "Steve King heeft een projector in zijn hoofd." Daar zit zeker een kern van waarheid in, maar hetzelfde kan gezegd worden over bijna elke levende fictieschrijver tegenwoordig. We werden allemaal blootgesteld aan verhalen op bioscoop- of tv-schermen voordat we konden lezen, en eerste indrukken blijven meestal het langst hangen. Je ziet bewonderenswaardige vertelkracht bij schrijvers als Thomas Hardy, Charles Dickens, Jane Austen en Joseph Conrad, die hun werk deden zonder de voordelen van bewegende beelden, en daardoor niet dezelfde duidelijkheid van visie hebben. De verhalen zijn er wel, maar de beeldende kwaliteit van romans, geschreven in de twintigste en eenentwintigste eeuw, ontbreekt.

Elke schrijver beweegt zich in vlagen en schokken; er zijn opvallend weinig gevallen van een langzame en gestage opwaartse trend naar wat muzikant Al Kooper ooit 'die kwantumsprong naar drinkbaarheid' noemde. Over Bob Dylan zei zangeres en dichter Patti Smith ooit: "Hij was gewoon weer een of andere folkzanger, maar toen hij terugkwam [met de bus uit Minnesota], was hij Bob Dylan."

Ik was gewoon een of andere aspirant-horrorschrijver toen ik naar de universiteit ging, maar tijdens mijn studie vond er een soort groeispurt plaats. Dit gebeurde terwijl ik deelnam aan een poëzieseminar, waarin ik onder de invloed kwam van dichters zoals William Carlos Williams, wiens beroemde motto was "No ideas but in things." Ik was nooit echt een dichter (hoewel ik mijn best deed), maar Williams' advies sprak me aan. Daarom openen personages in mijn verhalen nooit zomaar een medicijnkastje en zien ze een generieke aspirine - ze zien

Excedrin of Anacin. Ze openen nooit de koelkast en pakken een biertje, maar grijpen een Bud of een PBR.

Ik denk dat het deze helderheid was die regisseurs zo divers als Brian De Palma, Stanley Kubrick, Frank Darabont, Jack Bender en Mike Flanagan aansprak. Ze zien wat ik heb geschreven en willen het op het scherm brengen. Als ik met jonge schrijvers praat, vertel ik hen dat wanneer ze een scène visualiseren, het belangrijkste is om te zien wat er links en rechts staat. Als je je werk goed doet, regelt de rest in het midden zich vanzelf.

Een ander ding heeft me behoorlijk flexibel gemaakt. Ik bemoei me zelden met het filmmaken. Ik zie films en boeken als appels en sinaasappels. Beiden zijn fruit, maar de smaak is opmerkelijk verschillend.

Een jonge interviewer klaagde ooit bij James M. Cain dat de films zijn boeken hadden verpest. Cain lachte en wees naar de plank achter hem. "Nee, dat deden ze niet," zei hij. "Ze staan allemaal daar."

Ik stuur mijn boeken op om verfilmd te worden, net zoals ouders hun kinderen naar de universiteit sturen, in de hoop dat ze het goed zullen doen en onderweg niet in valkuilen en hinderlagen zullen trappen (drugs, alcohol, giftige relaties, lift propfen, goudvissen inslikken). Ik geef advies wanneer daarom wordt gevraagd. Anders houd ik mijn mond en hoop ik het beste, wetende dat mijn boeken —goed, slecht, onverschillig—nog steeds allemaal op de plank staan. Ik vind dat fijn zo. Films zijn een teamsport. Wanneer ik verhalen schrijf, is het gewoon ik en mijn toetsenbord tegen de wereld.

© Rotten Tomatoes

Stephen King: News from the Dead Zone #244

Auteur: Bev Vincent
 Gepost op 19 november 2025
 Vertaling Peter van Veen

Richard Bachman heeft dit jaar een heel goed jaar gehad voor verfilmingen. Eerder dit jaar was het bijna dertig jaar geleden dat een van zijn romans werd verfilmd en nu, binnen een paar maanden, zijn er twee Bachman-boeken op het grote scherm verschenen met sterrencasts. En zelfs zijn vrouw (weduwe?) doet mee aan de actie. Lees verder!

Ik moet toegeven dat ik (om het heel eerlijk te zeggen) de originele verfilming van *The Running Man* nooit helemaal heb gezien, en het was pas vorige maand dat ik er überhaupt een stukje van heb gezien. Toen ik hoorde dat het eind oktober van Netflix zou verdwijnen, besloot ik het een kans te geven. Ik heb een paar Arnie-fans op sociale media boos gemaakt door te zeggen dat ik het vreselijk en niet om aan te zien vond. Ik haakte na dertig minuten af, wat ik niet vaak doe. Misschien probeer ik het ooit nog eens, maar waarschijnlijk niet.

Ik had echter geen moeite om de volledige film uit 2025 uit te kijken, die ik best goed vond. Die is veel trouwer aan de Bachman-roman, behalve het einde. Het is een tijdje geleden dat ik het boek heb gelezen, en ik was verrast door bepaalde wendingen die rechtstreeks uit het boek komen of er nauw mee verbonden zijn.

De film rust op de (vaak zichtbare) schouders van Glen Powell als Ben Richards. Hij is meer geschikt dan Schwarzenegger, en hij slaagt er in om enkele geloofwaardige heldhaftige actiescènes te doen, waaronder één waarin hij naakt is (is het leuk om in de Y...V...A... te zijn?). Maar zijn acteerwerk is weinig subtiel. Hij is de meest boze man ter wereld, maar zijn woede ligt zo erg aan de oppervlakte dat het zijn gebruikelijke charisma overschaduwet. Bovendien lijkt hij door de hele film te zweten, zelfs als hij niet wordt achtervolgd!

Colman Domingo stal vrijwel helemaal de show als de presentator van het spelprogramma. Zijn manische energie was perfect getimed. Josh Brolin speelde een goede slechterik, iemand die je misschien op tv ziet adverteren met schimmige hypotheek. Er zijn een paar vrolijke momenten (de hamsterwielwedstrijd was duister humoristisch, en ik heb hard gelachen om de bus met het opschrift "Mulisha Boyz"), maar voor het grootste deel ligt de nadruk op actie – het draait natuurlijk allemaal om *rennen*. Die scènes waren, zoals altijd, heel goed gedaan. Ze zijn typisch voor Edgar Wright.

Stephen King: News from the Dead Zone #244

Ik vond vooral de scène leuk waarin Ben in de kofferbak van een auto ligt terwijl ze worden achtervolgd en iemand op hen schiet. Het is vanuit Ben's perspectief gefilmd, waardoor het schokkend is wanneer een kogel door de zijkant van de auto komt.

Er waren enkele zeer goede bijrollen. William H. Macy werd volgens mij onderbenut, maar hij is altijd uitstekend en er zit een bepaald pathos in zijn scène wanneer hij iets onthult dat Ben niet had verwacht. Emilia Jones, net terug van haar rol in *Task*, bracht humor en ernst naar haar personage, dat toevallig "Amelia" heet. Haar één minuut durende tirade was bijzonder goed.

Ik vond Michael Cera in eerste instantie een beetje vlak overkomen, maar toen realiseerde ik me dat zijn personage helemaal gek was (alhoewel veel gezonder dan zijn moeder!). Zijn "vijf minuten plezier met boeven" in een met boobytraps gevuld huis was pure entertainment. David Zayas (Angel Batista uit *Dexter*) overtuigde me niet echt als een keiharde baas, maar dat komt waarschijnlijk omdat ik hem vooral in sympathieke rollen zie.

De film heeft bepaalde zaken bijgewerkt naar het echte jaar 2025 (de roman van King speelt zich in dat jaar af). Terwijl er in het boek gefingeerde foto's werden gebruikt, maakt de film gebruik van deepfakes, zelfrijdende auto's en DNA-snuffellaars. Sociale aspecten uit het boek blijven ook nu nog relevant, zoals de toenemende kloof tussen rijk en arm, jagers die hun gezichten verhullen, mensen die sterven omdat ze de gezondheidszorg niet kunnen betalen, en dat het spel wordt gemanipuleerd om de kijkcijfers te maximaliseren.

Ik vond het einde te langdradig en prekerig. Sociaal commentaar in films werkt voor mij het beste als je het uit het verhaal zelf haalt, in plaats van dat personages het in dialoog brengen. Ik begrijp waarom ze de behoefte voelden om de klap van King's einde wat te verzachten (en ons een feel-good-moment te geven in de ont-knoping), maar het was allemaal net iets te chaotisch en hyper naar mijn smaak.

Easter Eggs, we hebben ze gevonden. Sommige films zitten echt vol met Easter Eggs. In *The Running Man* is het allemaal wat subtieler, maar er zitten er nog steeds een hoop in.

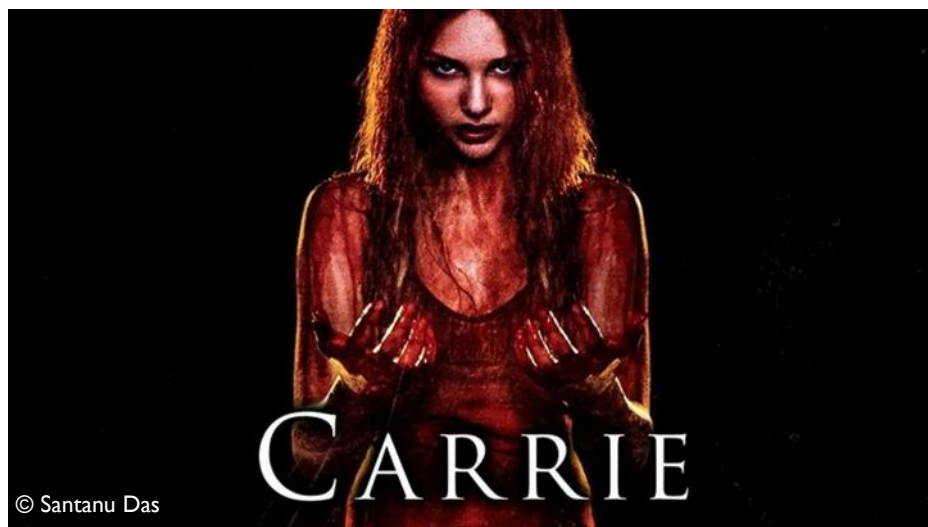
- De "nieuwe dollar"-biljetten hebben een afbeelding van Arnold Schwarzenegger. Arnie speelde natuurlijk Ben Richards in de eerdere verfilming van *The Running Man*.
- Aan het begin van de film hingen er enkele opvallende "verdwenen huisdier" posters aan de muren.
- Het verhaal brengt Ben naar Derry, Maine. Technisch gezien is dit geen Easter Egg, aangezien Derry meerdere keren wordt genoemd in de roman. Het Jade of the Orient Chinese restaurant verschijnt ook.
- Er is een politiefoto van een eerdere deelnemer genaamd Charlie Decker (Rage).
- Het gebouw van het televisienetwerk bevindt zich in Co-Op City, een bekende locatie uit de Dark Tower-serie.
- Wanneer Ben een taxiritje maakt voordat de wedstrijd officieel begint, passeert hij Bachman's Restaurant.
- Wanneer Ben probeert een van zijn tapes op te sturen terwijl hij zich als een blinde priester vermomt, is op de achtergrond een eetgelegenheid te zien genaamd Tabby's Diner.
- Wanneer Ben zijn Running Man-jumpsuit krijgt, verwijzen de namen op de nabijgelegen kluisjes naar acteurs die in andere verfilmingen hebben gespeeld, waaronder Nicholson, Walken, Spacek, Stanton, Holbrook, Freeman, Bates, Sheen, Duvall. Ook King en Stark.
- Het personage gespeeld door Zayas heet Richard Manuel. Dat is de echte naam van de persoon wiens foto werd gebruikt om Richard Bachman te vertegenwoordigen op de hardcover van *Thinner (De Vervloeking)*.

Stephen King: News from the Dead Zone #244

We zijn halverwege het eerste seizoen van *Welcome to Derry*. Ik heb tot nu toe alleen de eerste aflevering gezien, maar wow, dat was veel om te verwerken! De openingsscène is een gekkenhuis, en wie had het einde van de aflevering kunnen zien aankomen? Ik denk dat ik wacht tot alle acht afleveringen beschikbaar zijn, zodat ik de hele serie in één keer kan binge-wachten. Ik geef je dan mijn mening.

Na een reeks verfilmingen in 2025 is de enige die zeker uitkomt Mike Flanagan's nieuwe versie van *Carrie*. Enkele werken zijn in optie genomen (*Rat* uit *If it Bleeds*, *The Girl Who Loved Tom Gordon*, en *Mr. Yummy* uit *Bazaar of Bad Dreams*). *The Institute* krijgt een volgend seizoen, maar er is nog geen bericht over wanneer dat mogelijk uitkomt.

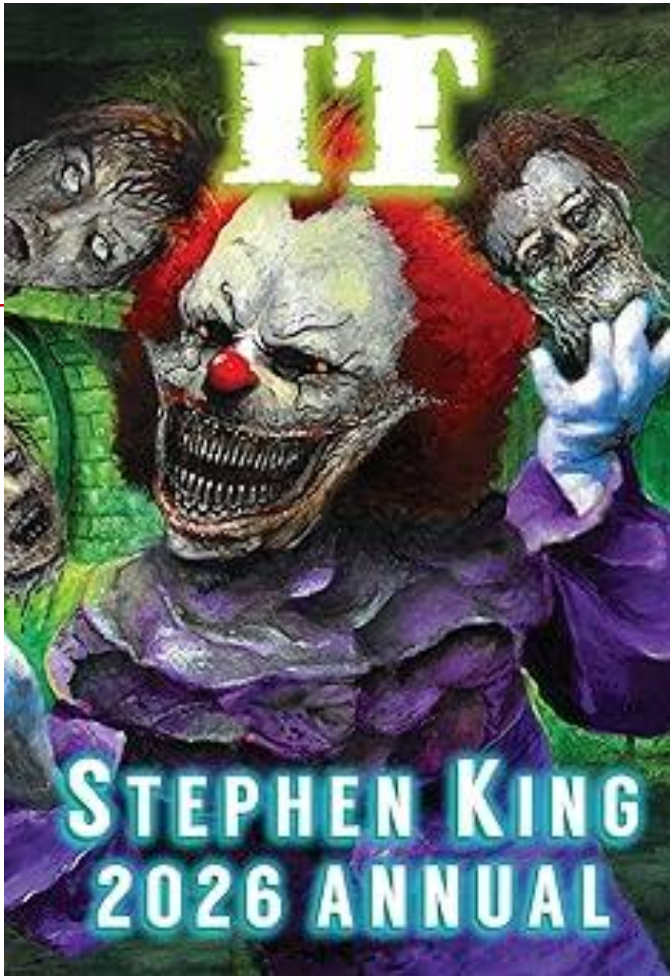
De eerste van twaalf maandelijks afleveringen van de krant *The End Times* is vandaag in digitale vorm uitgebracht, met fysieke exemplaren die binnenkort arriveren. Het document is opmerkelijk omdat het bijdragen bevat van Claudia Inez Bachman (geschreven door King). Bekijk dit interview met auteur Benjamin Percy en krijg een sneak peek van de voorpagina van Deel 1, evenals het inside verhaal over de rol van Claudia Bachman in het verhaal. ("Ze stelt zichzelf voor als afkomstig uit New England," legde Percy uit. "Ze praat over haar man... Ik zal ook zeggen dat ze in haar introductiebrief spreekt over hoe haar huwelijk geen gelukkig huwelijk was.")

Verschillende recente verschijningen in diverse media

In het NPR-interview onthult hij dat hij graag nog één Holly Gibney-roman zou willen schrijven die verband houdt met *The Outsider*, nadat hij de laatste revisies van de derde Jack Sawyer-roman heeft afgerond.

Nieuwsflits

Wist je dat dit jaar IT zijn 40-jarig bestaan viert?

2026 Stephen King Annual IT 40th Anniversary Hardcover - Big Book, January 30, 2026

by Dave Hinchberger (Author), Glenn Chadbourne (Author), Stephen King (about) (Author), Kealan Patrick Burke (Author), Bev Vincent (Author), Andrew J. Rausch (Author), Tim Curry (Author), Steve Newton (Author), Sidney Williams (Author), L.L. Soares (Author), Kevin Quigley (Author), Hans-Åke Lilja (Author), Tyson Blue (Author) 2026 STEPHEN KING ANNUAL: IT - 40th Anniversary

ISBN 978-1623307134

in FULL COLOR!

Celebrating forty year's of Stephen King's...IT

Written and Edited by Dave Hinchberger.

Cover and Interior art by Glenn Chadbourne.

Featuring the only on set film 1990 interview with Tim Curry!

The Stephen King Annual with articles, interviews, hundreds of illustrations, photos, and a 52-week Illustrated Calendar of Facts and Trivia!

Presenting this year's theme celebrating the 40th Anniversary of Stephen King's *IT* in novel, film, and TV. *IT* was released by Viking Press in 1986. Publisher's Weekly listed it as the best-selling book in the United States for 1986. For a novel that came in at 1,138 pages that is a lot of hardcovers to sell in one year. In 1990 *IT* became a two-part

King schreef *IT* 40 jaar geleden, en dat is voor Dave Hinchberger reden om een 'big book' uit te geven dat hierover gaat.

Het is een hardcover in fullcolour met art van Glen Chadbourne, waarin o.a. een interview uit 1990 met Tim Curry is opgenomen. Het boek wordt voornamelijk niet in het Nederlands vertaald voor zover wij weten, maar we zien dat deze hardcover vanaf 30 januari verkrijgbaar is bij Overlook Connection Press. Hieronder vind je de Engelse informatie.

mini-series on ABC starring Tim Curry. In 2017 and 2019 *IT Chapter One* and *Chapter Two* were released in theaters and became the highest horror film franchise earning over 1.2 billion dollars world-wide, for the two films combined. In October of 2025 HBO Max premieres an original story, *IT: Welcome to Derry* in a nine-episode series. We help celebrate the 40th anniversary of the novel with this year's theme of the 2026 Stephen King Annual: *IT*

Featured Guests and Articles

Award-winning artist Glenn Chadbourne's original wrap-around cover exclusively made for this year's Stephen King Annual as well as original artwork featured throughout this 250-page full-color hardcover. Glenn Chadbourne's cover art features Pennywise in the sewers of Derry in a wrap-around cover.

- Introduction: IT Happens - Dave Hinchberger
- BANGOR BEWARE! How Stephen King Moved to Bangor in 1980 to Write IT - Vincent Neyt
- Pennywise in the flesh: Tim Curry Unexpurgated Interview On the Set of
- Stephen King's IT 1990. First time published in its entirety - Steve Newton
- Stephen King's IT - The Miniseries (1990) - L.L. Soares
- Through Blood-Tinted Glasses IT, Time and Again - Kevin Quigley
- IT: Chapter One and Chapter Two, the Celluloid Horror - Sidney Williams
- The Man Behind the Mask: Bart Mixon - Andrew J. Rausch
- Drown Your Gays IT and the Art of Queer Death in Horror Fiction - Kevin Quigley
- The Uglier the Better: My Love Affair with Weird King Covers - Hans-Åke Lilja
- End of the World As We Know It: New Tales of Stephen King's The Stand. A Review - Tyson Blue
- Retro Review: Pet Sematary - Kealan Patrick-Burke
- The Annual Stephen King Dollar Baby Film Feature - Tony Northrup
- Extreme King: Ultra-Rare and Early Short Stories - Noah Mitchell & Diana Petroff
- 2025: A Year in Review - plus what's coming in 2026 - Bev Vincent
- 2026 Calendar: 52 Weeks of Trivia, Did You Know Facts, & Stories - Dave Hinchberger .

Stephen King's Dollar Babies geëerd door het Academy Museum of Motion Pictures in een liefdevolle hulde

Door: Matt Konopka (www.dreadcentral.com)
 Gepubliceerd: 1 december 2025
 Vertaling: Peter R. van Veen

Stephen King, 1997, © Warner Bros. Television/courtesy Everett Collection

Hoewel de titel van het programma aanvankelijk misschien voor een verward gegrinnik kan zorgen, mag de waarde van Stephen King's Dollar Baby-initiatief niet worden onderschat. Het werd ongeveer in 1977 opgezet, toen de King of Horror dit beleid ontwikkelde nadat hij talloze brieven had ontvangen van student-filmmakers die vroegen om zijn korte verhalen te mogen bewerken. Met de wil om iets terug te geven aan de fans die hem zoveel hadden gegeven, besloot King dat hij jonge regisseurs het recht zou geven zijn werk te verfilmen. Alles wat hij daarvoor vroeg, was dat hij de rechten op het verhaal behield, dat de film niet commercieel mocht worden vertoond zonder toestemming, en dat hij een bandje van de voltooide film zou ontvangen. Oh, en het zou de filmmakers precies één dollar kosten om het eenmalige recht te verkrijgen.

En zo werden de Dollar Babies geboren.

Sindsdien zijn er tientallen van deze Dollar Babies ter wereld gekomen. Sommige geweldig. Sommige niet. Maar allemaal met passie en adoratie gefilmd voor de verhalen van de "King" die hen hebben gevormd. Een van de vroegste films die uit het programma voortkwamen –een bewerking van *The Woman in the Room*– werd in 1983 gemaakt door een filmmaker genaamd Frank Darabont. Misschien heb je wel eens van hem gehoord? Hij maakte later slechts drie speelfilms gebaseerd op Kings werk: *The Mist*, *The Green Mile* en *The Shawshank Redemption*. Laatstgenoemde was genomineerd voor zeven Oscars, waaronder Beste Film. Niets bijzonders.

Een avond met King's Dollar Babies bij de Academy

Onlangs, op een frisse avond in Los Angeles, organiseerde het Academy Museum of Motion Pictures een vertoning van zes Dollar Baby-films, gepresenteerd door producent Chris Donahue, ter ere van het programma dat al decennia lang dromen op film vastlegt. Onder hen waren:

Disciples of the Crow (dir. John Woodward, 1983) - Een verhitte bewerking van King's *Children of the Corn* met invloeden van *The Texas Chain Saw Massacre*.

Paranoid (dir. Jay Holben, 2000) - De zeldzame bewerking van één van Kings gedichten over een vrouw die gelooft dat ze het doelwit is van een complot. Doordrenkt met snelle cuts en schaduwachtige beelden, doet het de titel eer aan door een dieper liggend paranoia-gevoel te verwezenlijken.

Stephen King's Dollar Babies geëerd door het Academy Museum of Motion Pictures in een liefdevolle hulde

If You Tell Your Dreams (dir. Yonatan Weinstein, 2013) - Gebaseerd op King's **Harvey's Dream** over een man die zijn vrouw vertelt over een nachtmerrie die hij had, om deze vervolgens op angstaanjagende wijze werkelijkheid te zien worden. Een film die het vermogen van King benadrukt om angst te creëren tijdens een verder gewone conversatie die we met onze dierbaren voeren.

Popsy (dir. Jon Mann, 2019) - Een eenvoudig maar bevredigend verhaal waarin een kindermisbruiker een kind ontvoert, om erachter te komen dat de jongen wordt bewaakt door een angstaanjagende beschermer.

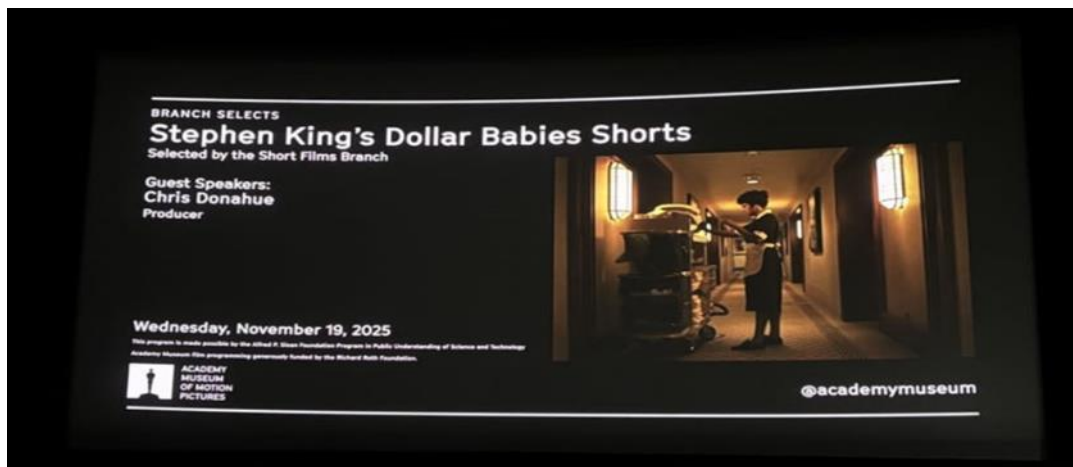
Beachworld (dir. Jackie Perez, 2019) - Een hallucinatoire interpretatie van Kings verhaal over astronauten die vastzitten op een planeet bedekt met zand.

Dedication (dir. Selena Sondermann, 2021) - King's verhaal over hoe ver een vrouw gaat voor haar kind, met een hartverscheurend tafereel dat de meeste mensen ademloos zal laten van verbazing.

Samen vormden deze films een verzameling korte Dollar Baby-films uit vier verschillende landen, in drie verschillende talen, en die meer dan vier decennia besloegen. Aanwezig waren filmmakers Jon Mann, Jay Holben, Jackie Perez en Yonatan Weinstein. Terwijl we naar de films keken, allemaal afkomstig van unieke personen en in verschillende stijlen gefilmd, bedacht ik me hoe ongelooflijk het is. Ondanks alles wat de films scheidt, hadden de woorden van King mensen van over de hele wereld verenigd. Voor één avond, in die bioscoopzaal, waren we allemaal die geliefde lezer die in ontzag stond voor de magie van Stephen King.

Ik zou dat voor één dollar kopen. Opnieuw, en opnieuw, en opnieuw.

De vrijgevigheid van King

Misschien verwoordde Donahue het het beste tijdens zijn introductie voor de avond toen hij zei: “Hoe cool is dat, dat King dit werk voor één dollar aanbood om filmmakers te helpen? Een auteur deelt zijn werk zelden vrijwel gratis. Nog zeldzamer is het dat een auteur geen artistieke controle wil over het eindproduct. Maar al meer dan veertig jaar worden Dollar Babies gemaakt op 35mm-film met grote budgetten, en op geleende videocamera's met grote dromen en geen budget. Sommige zijn geweldig, terwijl andere nooit afgemaakt zijn. Toch hebben, dankzij Kings vrijgevigheid, talloze mensen de kans gekregen om samen te werken met een van onze grootste verhalenvertellers.”

Eens was ik zelf een jonge filmmaker, en ik kan de gave die King aan degenen die een carrière in de film willen maken, niet genoeg benadrukken. Een van de moeilijkste aspecten van filmmaker zijn, is ervoor zorgen dat iemand je werk bekijkt. Nog moeilijker dan dat? Een geweldig verhaal bedenken. King's Dollar Babies hebben beginnende regisseurs de mogelijkheid gegeven om hun films voor een 'ingebouwd' publiek te laten zien. En met Kings boeiende woorden in handen, konden deze filmmakers zich volledig richten op het ontwikkelen van hun visuele vertelvaardigheden. Hoe gaaf is dat, inderdaad.

Stephen King's Dollar Babies geëerd door het Academy Museum of Motion Pictures in een liefdevolle hulde

Hoewel mijn filmmakersdagen achter me liggen, blijf ik mezelf verwijten dat ik geen gebruik heb gemaakt van het programma. Persoonlijk zou ik voor *The Jaunt* hebben gekozen. Kings verhaal over een toekomst waarin instant teleportatie is ontwikkeld –maar met een groot risico– heeft me achtervolgd sinds ik het voor het eerst las in wat ik beschouw als zijn beste verzameling korte verhalen, *Skeleton Crew*. Het is slechts een van de vele korte verhalen van King die lezers met open mond en verbijstering heeft achtergelaten.

Daarom bezwaard het mijn hart dat ik je eraan moet herinneren, beste lezer, dat het Dollar Baby-programma niet langer onder ons is.

Stephen King, 1999. © ABC / Courtesy: Everett Collection

Het einde van de Dollar Babies... Of pas het begin?

Donahue vertelde: “Het is niet exact bekend hoeveel Dollar Babies er gemaakt zijn. Sommigen zeggen dat het in de honderden loopt. De films van vanavond bieden een zeldzame blik in deze wereld. Een blik die nog zeldzamer zal worden na Stephen Kings simpele tweet in december 2023, waarin hij schreef: ‘Margaret, de maîtresse van de Dollar Babies, gaat met pensioen’. Hiermee verwees hij naar zijn assistente Margaret, die jarenlang het programma had beheerd. Dat, in combinatie met de toenemende complexiteit van het beheer van de rechten, luidde het laatste uurtje van de toekomst van Dollar Babies in.”

Zoals ze zeggen, aan alle goede dingen komt een einde.

Laten we, in plaats van te blijven hangen in teleurstelling, dankbaar zijn dat het programma überhaupt heeft bestaan. De geliefde auteur hoefde het Dollar Baby-initiatief niet te creëren. Hij hoefde de rechten op zijn woorden niet voor bijna niets aan te bieden. Maar hij deed het wel. En die ongelooflijke vrijgevigheid heeft filmmakers over de hele wereld in staat gesteld om nachtmerries te maken van dromen; om iets bijzonders bij te dragen aan een collectie korte films die zal voortleven, net zoals Kings werk lang na onze tijd op deze aarde zal voortbestaan. Voor sommigen, zoals Darabont, bood het programma een ingang naar een carrière die weer een talent in staat stelde zijn dromen te delen met het publiek. Een keten van verhalen die voor altijd met elkaar verbonden zijn, die nieuwe generaties filmmakers blijven inspireren, nieuwe schakels, steeds verder en verder, oneindig. Dat is de invloed van King. Dat is de magie van de Dollar Babies.

Het programma is misschien afgelopen, maar de impact van de Dollar Babies zal dat nooit zijn. Zoals Donahue het verwoordde in zijn slotwoord: “Dankzij plekken zoals het Academy Museum, filmfestivals en enkele underground-collecties zullen deze Dollar Babies dienen als een herinnering aan het belang van een goed verhaal, en als een herinnering aan de vrijgevigheid van Stephen King.”

Thankee-sai aan instellingen zoals het Academy Museum die verzekeren dat deze dromen nooit zullen sterven. En aan meneer King, voor het inspireren van ons allemaal om überhaupt te durven dromen.

The Stephen King Collectibles

Door Pitou

Je bent op vakantie vast weleens een verdwaalde pocket van Stephen King tegen gekomen. In dat rek van de supermarkt, in een boekenzaakje uit dat ene dorpje of eentje die is achterlaten in de lobby van een hotel. Zo kwam ik in de beginjaren '90 op het idee om uit elk land een boek van Stephen King te verzamelen. Vrienden en familieleden, die op vakantie gingen, kregen van mij smeekbedes om een exemplaar mee te nemen vanuit de hele wereld. In deze rubriek lezen jullie in welke landen de verhalen van King zijn vertaald en hoe ik aan mijn edities ben gekomen.

OPROEP AAN MEDEVERZAMELAARS: Ik mis nog 2 edities, namelijk één uit Sri Lanka en één uit Kazachstan. Wie kan mij hiermee helpen?

Deze maand

Libanon

HOOFDSTAD: BEIROET

OFFICIËLE LANDSTAAL: ARABISCH

Mijn zus werkte in 2007 voor het Rode Kruis en maakte toen een reis naar Libanon. Het was destijds erg moeilijk om een Arabische editie te bemachtigen. Ik had haar een keer gevraagd om er één uit Marokko mee te nemen, maar dat was een Franse editie (het land behoorde in het verleden tot Frankrijk en Spanje). Dit keer had ik meer geluk en kwam zij met een heuse Arabische editie van *Misery* terug.

The Stephen King Collectibles

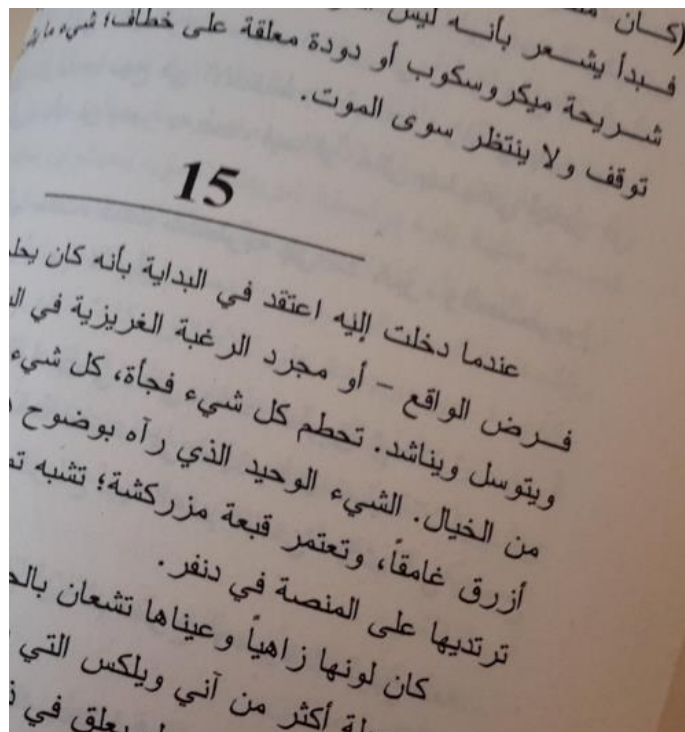
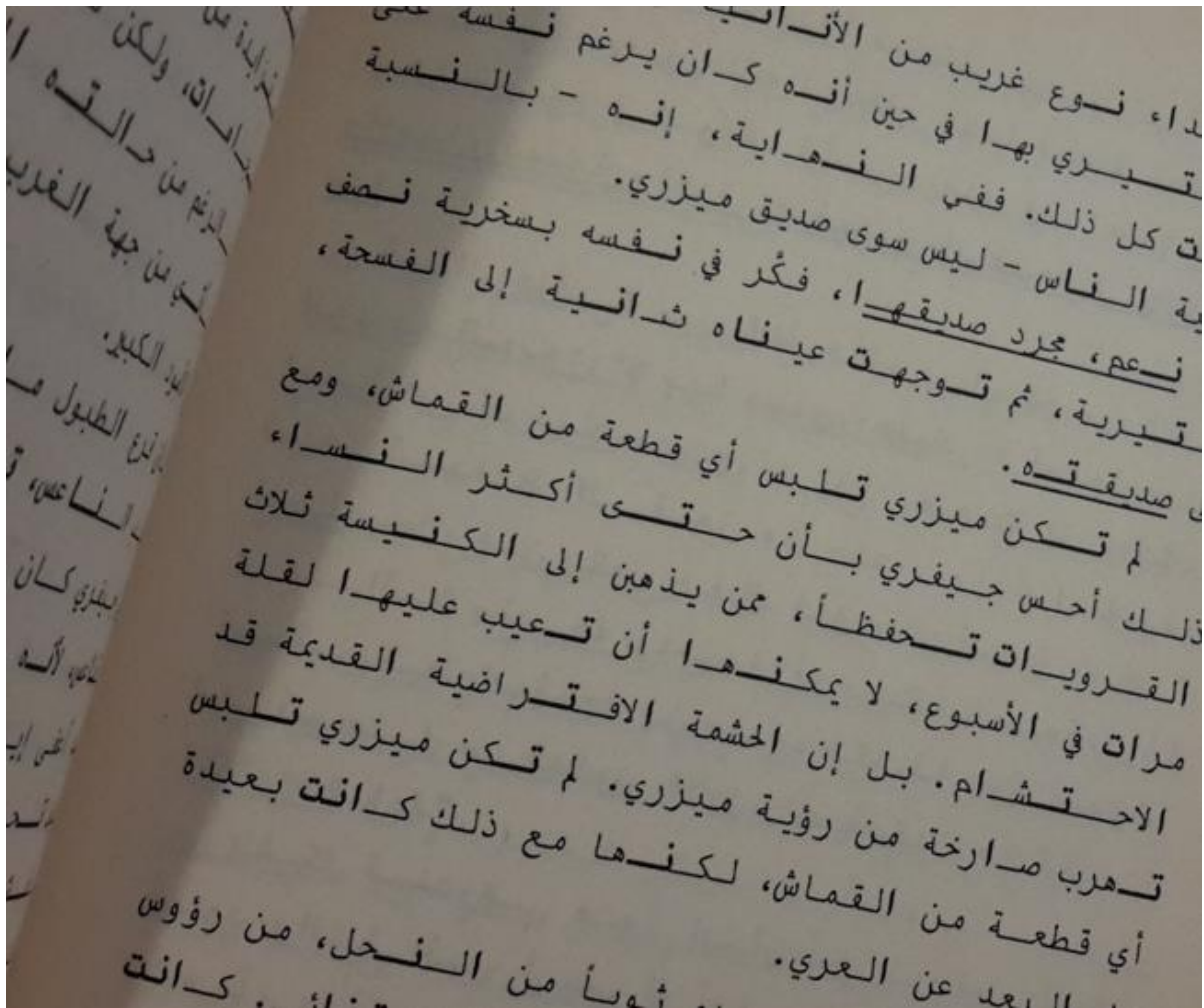
Door Pitou

De editie *بؤس* (MISERY)
is een softcover en heeft geen
illustraties.

The Stephen King Collectibles

Door Pitou

TITEL: **ميسر (MISERY-MISERY)**
 JAAR VAN UITGAVE: 2007
 UITGEVERIJ: Arab Scientific Publishers Inc.

SUMMER OF

KING

Poster van een art gallery: Outpost 512 voor King-art © Lyndon Willoughby

BOEKRECENSIE

9,0

‘Vroeger woonden wij hier’ van Marcus Kliewer

door Robert Jansen

Titel:

Vroeger woonden wij hier

Oorspronkelijke titel:

We used to live here

Auteur:

Marcus Kliewer

Uitgever:

Meulenhoff Boekeryj

Jaar van uitgifte:

2025

Aantal pagina's:

288

ISBN:

9789021058658

Links:

www.lsuitgeverij.nl

Marcus Kliewer is schrijver en maker van stop-motionfilms. *Vroeger woonden wij hier* begon als kort verhaal op Reddit, waar het werd verkozen tot Scariest Story of the Year. Het boek wordt momenteel verfilmd.

Charlie en Eve knappen huizen op en ze kunnen nog steeds niet geloven dat het oude, pittoreske huis dat ze net hebben gekocht en gaan renoveren, zo spotgoedkoop was. Dan staat er op een dag een man voor de deur. Hij zegt dat hij vroeger in het huis woonde en wil het zijn kinderen graag laten zien.

Zodra het gezin binnenstapt, begint er een reeks onverklaarbare gebeurtenissen. En wanneer Charlie verdwijnt, verliest Eve haar grip op de realiteit. Er is iets helemaal mis met het huis en de vorige bewoners... of zit het allemaal in haar hoofd?

Om te beginnen spreekt de titel me meteen al aan, en na het lezen van deze tekst op de achterkant kan ik eigenlijk niet wachten om met het boek te beginnen.

Bij het openslaan van het boek, stuit ik meteen op een landkaart. Dit is iets waar ik altijd heel erg vrolijk van wordt, maar in dit geval kan ik er eigenlijk niets van maken. Als je later, na het lezen van het boek, nog eens naar de kaart kijkt, wordt de chaos wel duidelijk.

We beginnen met de introductie van Eve, in het huis waar het grootste deel van het verhaal zich zal afspelen. Vrijwel direct wordt ook het gezin geïntroduceerd, waarvan de vader vroeger in het huis is opgegroeid. Daarna maken we al snel kennis met Charlie, de partner van Eve, en hiermee is het rijtje personages compleet. Lopende het verhaal, zal er hooguit nog een enkele buurman/vrouw voorbij komen.

De personen krijgen al snel een eigen, sterk karakter en ik wordt meteen in het verhaal meegezogen. Zonder dat er noemenswaardig veel gebeurt in het eerste deel van het boek, voel je dat er een meedogenloze spanning wordt opgebouwd. Het neemt vrij direct een bovennatuurlijke wending, waar we als King-lezer vast allemaal goed mee om kunnen gaan.

In het midden van het boek brengt Eve een bezoek aan de aangrenzende huizen, waardoor er voorzichtig naar een twist in het boek gewerkt wordt. Voor mij is het op dit moment niet meer weg te leggen, het is ongekend spannend op een manier die ik al heel lang niet meer heb ervaren. Wanneer ik echt begin te denken wie er nu aan het doordraaien is, Eve of ikzelf, ben ik er uit: beter dan dit kan het eigenlijk niet meer worden.

Als het einde van het boek nadert, lukt het ook hier om me tot de allerlaatste pagina vast te houden. Ondertussen heeft het een wending genomen die ik niet direct zag aankomen, en je leeft tot de allerlaatste pagina met Eve mee. Komt alles nog goed, vallen de puzzelstukjes nog op hun plaats?

Ik kan echt niet anders doen, dan iedereen dit boek aanraden en zelf een oordeel te vellen! Mogelijk hoor je in de nachtelijke uren nog wel wat vreemde geluiden op zolder of in de kelder, daar sta ik niet voor in!

Mijn advies: mocht de visite te lang blijven hangen, zoek dan beter zelf een veilig heenkomen!

Mijn eindoordel: het boek leest erg makkelijk weg en ik kan het zonder twijfel een ware pageturner noemen. Voor mij krijgt het absoluut een 9.

BOEKRECENSIE

6,5

door Chrissy

Oorspronkelijke titel:

-

Auteur:

Mark van Dijk

Uitgever:

Quasis

Jaar van uitgifte:

2025

Aantal pagina's:

189

ISBN: 9789492099648

Link/urls:

[website auteur](#)

[Website uitgeverij](#)

Mark van Dijk (1979) behoort tot een van de meest veelzijdige auteurs van Nederland. Met zijn vertalingen, jeugdboeken, een bedrijfsbiografie, thrillers en horrorboeken is hij in vrijwel alle genres actief. Zijn laatste grote project bestond uit het opnieuw vertalen van de vijf eindejaarsverhalen van Charles Dickens, die in Engeland ook wel liefkozend *The Christmas Books* worden genoemd. Hiervan is *A Christmas Carol (Een Kerstlied)* misschien wel het bekendste. Ook is pas zijn nieuwste boek *Dolers* verschenen; een huiveringwekkend, maar meeslepend verhaal over de grenzeloze liefde tussen een vader en zijn twee jonge dochters in een door zombies overspoelde wereld.

De hel van Portier - Mark van Dijk

Dit is een eerste deel in een ambitieus horrorproject van Quasis Uitgevers. Zij zijn de initiatiefnemer van het project *De portalen van Indigo*, waarbij elk van de te verschijnen boeken door een andere schrijver zal worden geschreven. Dat zijn Mark van Dijk, Martijn Adelmund, Jasper Polane samen met Johan Klein Haneveld, Wendy Torenvliet en Anthonie Holslag. En Mark had dus de aftrap. Hoewel elk boek op zichzelf te lezen is, vormen ze samen een grimmige, generatie-overschrijdende vertelling vol duistere geheimen achter de mysterieuze portalen. In elk deel staat de zoon of dochter van de hoofdpersoon uit het voorgaande boek centraal, waardoor de lezer stap voor stap wordt meegenomen door de tijd. Het begint in de mistige duinen van Katwijk in 1894 en eindigt in het moderne tijdperk.

Mark van Dijk schreef eerder de boeken *Kwade geest*, *Het mysterie van Poldergruwel* en *Dolers*. Dat laatste boek is het begin van een trilogie, maar het vervolg daarop moest nog even wachten, omdat Mark eerst zijn bijdrage aan dit project moest afronden. Persoonlijk ken ik de schrijvers op één na allemaal, en heb ik van hen al eerder korte verhalen of boeken gelezen. Mijn verwachtingen liggen dus hoog voor dit project!

Flaptekst:

1894: Middenin de kunstenaarskolonie van Katwijk valt het niemand op dat de gerenommeerde kunstschilder Jarrid Portier plots op ieder schilderij een blauwe deur begint te schilderen. Zijn drie jonge dochters hebben het immers veel te druk met het ontlopen van hun sadistische moeder, die geen moment onbenut laat om haar kinderen het leven zuur te maken. Dan gloort er een lichtpuntje als de zussen ontdekken dat ze alle drie met een unieke gave zijn gezegend.

De meiden herkennen de blauwe deur op de schilderijen onmiddellijk. Maar eenmaal geopend blijkt er bar weinig voor nodig te zijn om hun eerdere zegen in een vloek te veranderen.

De hel van Portier is een spannende griezelroman in de horrorcyclus *De portalen van Indigo*. Een psychologische horrorserie die de kosmische angsten van Lovecraft en de gotische spanning van Edgar Allen Poe met elkaar vermengt. Een familiechroniek waar de waarheid gruwelijker is dan de ergste nachtmerries.

Eerlijk gezegd...

Heel eerlijk gezegd had ik een beetje moeite met dit verhaal om er doorheen te komen. Dat ben ik echt niet gewend van Mark, dus het zal ongetwijfeld aan mij gelegen hebben. De eerdere boeken van Mark (*Dolers*, *Kwade geest*) las ik achter elkaar door en wisten bijna gelijk te boeien en te pakken. Dat miste ik dus erg met dit boek, want ik vond het tempo erg laag, de vertelling in het begin erg vaag en het verhaal wist me niet echt te pakken tot ik al meer dan over de helft was.

Dat er ook nog spelfouten in stonden maakte het lekker lezen er voor mij ook niet makkelijker op.. zeper in plaats ..ze per, een dubbel werkwoord dat er niet hoort, en 'kwam ze plots op Prune af te rennen'... Dikke jammer daar dus. Maar een eind over de helft kwam de interesse in het verhaal dan toch en werd het wel spannend en steeds meer horrorachtig. Als je meer van de zusjes leest en snapt hoe dat in elkaar steekt met hun speciale gaven, wordt het verhaal ook serieus beter. Het einde is gelukkig niet voorspelbaar waardoor je toch met een voldaan gevoel het boek weer dichtdoet.

Ja, toch blij dat ik heb doorgezet met lezen, vandaar ook de 6,5 voor dit boek, want het verdient zeker geen onvoldoende. Maar trek je van mij niets aan en probeer het boekje en straks de serie zelf uit! Ik ben toch ook benieuwd naar de kijk van de volgende schrijvers in dit project, want nu zal een van de dochters van Jarrid dus de hoofdrol spelen in het volgende boek... Benieuwd wie ze daarvoor uitkiezen dus!

BOEKRECENSIE

7,0

Het genootschap van Onkenbare Objecten

door Jan Janssen

Titel:

Het genootschap van Onkenbare Objecten

Oorspronkelijke titel:

The Society of Unknown Objects

Auteur:

Gareth Brown

Uitgever:

Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:

2025

Aantal pagina's:

367

ISBN:

978 90 210 5513 8

Links:

www.lsuitgeverij.nl

www.garethbrownbooks.com

Het Genootschap van Onkenbare Objecten is de tweede roman van Gareth Brown, nadat hij eerder het succesvolle *Boek der Deuren* heeft gepubliceerd. Afgaande op recensies van lezers die ook dat boek hebben gelezen, zijn er diverse verwijzingen te vinden. Ik heb het niet gelezen en had ook nergens het idee iets te missen, dus het boek is prima stand alone te lezen.

Verborgen in de kelder van een Londense boekhandel zetelt het kantoor van het Genootschap van Onkenbare Objecten. Het genootschap heeft als doel magische objecten van over de hele wereld te verzamelen en veilig op te bergen, om zo misbruik te voorkomen. Na het overlijden van haar moeder Imelda wordt Marga Sparks lid van het genootschap. Ze krijgt de opdracht om een object dat in Hongkong is gesignaleerd, daar op te halen. Aanvankelijk ziet ze dit als een mooi avontuur, maar al gauw loopt het uit op een levensgevaarlijke missie waar ze maar ternauwernood aan kan ontsnappen dankzij een magisch object dat ze zelf in bezit heeft. Dan blijkt dat het genootschap vele geheimen kent, ook voor de leden onderling, en wordt duidelijk dat er nog anderen op jacht zijn naar deze objecten.

Het Genootschap is qua verhaallijn een echte pageturner. Het boek is vlot geschreven en er gebeurt continu wel iets. In de proloog, over Marga's moeder, wordt je meteen nieuwsgierig gemaakt over wat er precies aan de hand is. De relatie daarvan met de rest van het boek ontdek je pas tegen het einde en in de tussentijd zijn er diverse plotwendingen die je nieuwsgierig houden.

Het eerste dat me bij het lezen al snel opviel, is de toonzetting. Hoewel het niet zo gepresenteerd wordt, heeft het heel veel kenmerken van een Young Adult boek. Dat hoeft niet per se een belemmering te zijn (ik heb veel goede YA-boeken gelezen) maar hier lijkt dat onbedoeld te gebeuren, soms zelfs op het puberale af. Als Magda bijv. midden in een epische strijd in Londen haar vriend James ziet, waarvan ze dacht dat hij dood was, lezen we: “.. James trok haar in een omhelzing. Na een ogenblik liet hij haar los -veel te snel vond ze- en keek hij haar diep in de ogen.” Dit past misschien in een kasteelroman, maar is hier volledig ‘out of tune’. Op andere momenten leest het boek weer heel volwassen. Helaas zitten er meer van dit soort stijlwisselingen in het boek, waardoor je je eigenlijk steeds afvraagt voor wie dit nou geschreven is, en dat is jammer.

Het verhaal op zich is (voor een fantasyboek) best origineel. Verspreid over de wereld bevinden zich allerlei magische objecten. Denk bijv. aan een halssieraad waarmee je kunt vliegen of een schaaakstuk dat je het vermogen geeft andere mensen in hun beweging te manipuleren. Wie een dergelijk object bezit, kan dat voor goede, maar ook voor kwade doeleinden inzetten, en dat laatste is wat het genootschap wil voorkomen door de objecten op te sporen en veilig op te bergen. Die vier hoofdpersonen die het genootschap vormen, hebben echter elk ook zo hun eigen agenda en zeker wat eigenschappen die irritatie oproepen. Die personen worden voor mij een beetje clichématig neergezet en komen niet echt als karakter tot leven.

Hoewel magie in het boek centraal staat, heeft die magie mij persoonlijk niet echt kunnen overtuigen. Het komt allemaal vrij verhalend over en raakt me niet echt. Als ik dit boek bijvoorbeeld vergelijk met de *Duistere Talenten*-serie van J.M. Miro, is magie daar veel meer voelbaar en volwassen, terwijl het in dit boek meer ‘een kunstje’ is zoals je in een sprookjesboek verwacht en roept het weinig emotie op bij de lezer.

Aan het einde van het boek wordt er een duidelijke hint gegeven naar een vervolgboek. Hoewel geen slecht verhaal, maakt *Het Genootschap* me al met al toch niet echt nieuwsgierig naar een vervolg.

BOEKRECENSIE

8,5

Station Elf

door Jan Janssen

Titel:
Station Elf

Oorspronkelijke titel:
Station Eleven

Auteur:
Emily St. John Mandel

Uitgever:
Picador

Jaar van uitgifte:
2014

Aantal pagina's:
339

ISBN:
978-1-4472-6897-0

Links:
www.emilymandel.com

Op een avond sterft de beroemde acteur Arthur Leander op het toneel aan een hartaanval. Kort daarop bereikt het dodelijke virus van de Georgia Flu Noord-Amerika. Binnen de kortste keren is 99% van de wereldbevolking dood. De overlevenden zitten in een wereld waar al gauw geen stroom, geen internet, geen verkeer en geen telefoon meer is en moeten zien te overleven. Kirsten, een meisje van 8 die een rolletje had in het toneelstuk waarin Arthur overleed, sluit zich aan bij The Travelling Symphony, een rondreizend gezelschap van acteurs en musici dat toneelstukken van Shakespeare opvoert in de kleine gemeenschappen die door de jaren heen ontstaan. Maar de nieuwe wereld is niet zonder gevaren.

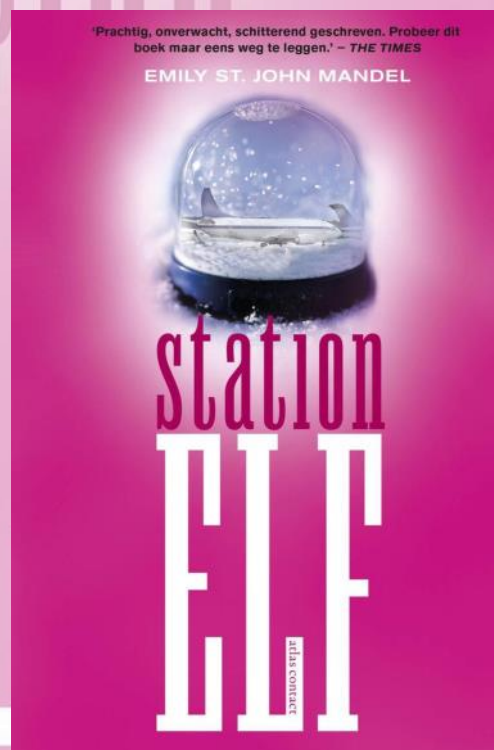
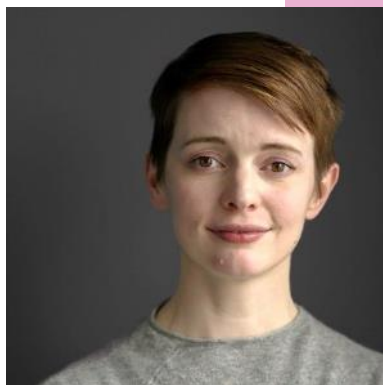
Station Elf is een aangrijpend verhaal over hoe de mens omgaat met de gevolgen van een epidemie. Door middel van sprongen in de tijd (waar je zeker in het begin wel eventjes goed je aandacht bij moet houden) leren we een aantal hoofdpersonen kennen: uiteraard Arthur en Kirsten, en daarnaast twee ex-vrouwen van Arthur, Miranda en Elizabeth, Arthur's goede vriend Clark en de journalist Jeevan. Bijzonder is dat in de loop van het verhaal de levens van alle deze mensen met elkaar verbonden blijken te zijn. Het duurt even voor je op die link stuit, maar op zeker moment vallen alle puzzelstukjes op hun plek. *Station Elf* is daarbij de verbindende factor (ik laat nog even in het midden wat dat precies is).

Lezers van Stephen King zullen in bovenstaande verhaallijn direct *De Beproeving* herkennen, en er zijn inderdaad veel parallellen tussen beide boeken. Het dodelijke virus, de zoektocht om te overleven, de strijd tussen goed en kwaad (in *Station Elf* verbeeld door De Profeet). Hoewel *Station Elf* qua omvang amper een derde is van *De Beproeving*, ging het voor mijn gevoel veel dieper en persoonlijker, en raakte het me meer. De hoofdpersonen doorstaan zeer persoonlijke belevenissen en schetsen vanuit hun gevoel de impact die de nieuwe wereldorde op hen heeft, iets wat in *De Beproeving* minder aanwezig is.

Het verhaal zet je aan het denken over hoe je zelf in een dergelijke situatie zou reageren. We hebben natuurlijk ten tijde van corona een heel klein beetje hier aan kunnen ruiken, maar dit gaat veel verder. Heel indringend is bijvoorbeeld het verhaal van Clark, die een vliegreis maakt. Zijn vliegtuig moet een noodlanding maken vanwege de virussituatie, en het vliegveld waar hij landt blijkt uiteindelijk zijn verblijfplaats voor de volgende 20 jaar te zijn. De eerste dagen verwacht uiteraard iedereen dat er snel hulp komt, maar er gebeurt niets. Je leest hoe de mensen op het vliegveld langzaam maar zeker aan de situatie wennen en proberen er het beste van te maken.

Ook tekent zich na enige jaren een onderscheid af tussen de mensen die zich de wereld vóór de Georgia Flu nog herinneren, en de jongeren (geboren na de uitbraak) die dat niet doen. Ook dit is een confronterende gedachte. Je realiseert je hoe het zou zijn als je iets vanzelfsprekends als een winkel, een trein of een telefoon moet proberen uit te leggen aan iemand die dat nooit gezien heeft. Met name de vraag welk van beide groepen nu beter af is, is intrigerend om over na te denken. Want zoals Mandel beschrijft: "Hoe meer je je herinnert, hoe meer je verloren hebt". En 'Overleven is niet genoeg', zo luidt het credo van The Travelling Symphony. Als mens in deze post-apocalyptische wereld zul je keuzes moeten maken en dat is niet altijd gemakkelijk.

Station Elf is een van de topboeken die ik afgelopen jaar gelezen heb. Het boek is (ook in het Engels) heel toegankelijk geschreven, al zijn er een paar wat taaiere hoofdstukken waar het tempo en de verhaallijn het even af laat weten. Het is een absolute aanrader voor lezers die van dystopische literatuur houden. Hier geen zombies, totalitaire regimes of andere fictieve verschijningen, maar de menselijke emotie tot diep in de ziel op papier gezet.

BOEKRECENSIE

Lekker leesvoer!

door Chrissy

Oorspronkelijke titel:
Sharp Force

Auteur:
Patricia Cornwell

Uitgever:
Luitingh Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2025

Aantal pagina's:
366

ISBN: 9789021058399

Link/urls:
[auteur](#)

Patricia Cornwell schrijft al jaren boeken, en is sinds 1990 bekend om haar boeken in de Kay Scarpetta (zij is patholoog) reeks. *Fataal Weekend* en *Rigor Mortis* kregen diverse prijzen waaronder de Edgar Award en een Gold Dagger Award.

Boeken uit deze serie verkochten binnen de Benelux al meer dan 1,5 miljoen exemplaren (wereldwijd 120 miljoen), en werd bekroond met een Sherlock Award, voor de beste 'detective' gecreëerd door een Amerikaan. Ze is journaliste en Chief Medical Examiner geweest en woont tegenwoordig in Boston.

8,5

Scherp Geweld van Patricia Cornwell

Scherp geweld is de 29e Kay Scarpetta-thriller in de serie, en ik kan wel aanraden wat voorlopers te lezen voor je aan dit boek begint, zodat de karakters je wat meer zeggen. In dit boek wordt Kay Scarpetta het doelwit van een gevaarlijke seriemoordenaar. De patholoog-anatoom krijgt vroeg op kerstochtend een ijzingwekkend telefoontje. De 'Phantom Slasher' heeft weer toegeslagen. Deze seriemoordenaar terroriseert het noorden van Virginia al maanden en gebruikt geavanceerde technologie om bij slachtoffers thuis binnen te komen.

Maar Kay moet ondertussen naar Mercy Island, naar een berucht psychiatrisch ziekenhuis waar twee mensen afgetuigd zijn. Het toeval wil dat zij al eens eerder te maken heeft gehad met diverse personen daar, waaronder de directeur die alle vragen altijd ontwijkt. Maar dan blijkt al snel dat Scarpetta weleens het volgende slachtoffer kan zijn van de Phantom Slasher...

Eerder al las en recenseerde ik boeken in deze serie, en niet altijd kwamen die er met een dikke voldoende vanaf. Ik heb een paar delen overgeslagen omdat ik het niet echt spannend meer vond, maar het 28-ste deel heb ik met veel plezier gelezen en was ook spannend, dus wilde ik dit nieuwe deel ook zeker weer proberen. En ik ben er blij om, want dit boek was echt spannend genoeg om de aandacht vast te houden en door te willen blijven lezen.

Het leest vlot en bekijkt de situaties in het perspectief van de patholoog (die mogen zelf op onderzoek uit en betrokkenen interviewen en dergelijke, en zijn daarom ook wat detectiveachtig bezig). Dat is juist heel leuk voor de opbouw van het verhaal, en is sterk opgepakt door de schrijfster.

Het karakter Kay is een goed hoofdpersonage, ze heeft diepte en is voor de lezer goed te volgen in haar denkpatroon. Benton is haar man, die voor de FBI werkt, en samen werken ze aan deze case in het psychiatrisch ziekenhuis. Hier is een psychologe vermoord, en Kay kende haar door haar dochter Lucy (ook FBI) ook persoonlijk.

Kay's assistente Marino heeft ondanks zijn baan waarin hij moet ontdekken wat er is gebeurd een enorme tunnelvisie die wel wat onprofessioneel overkomt.

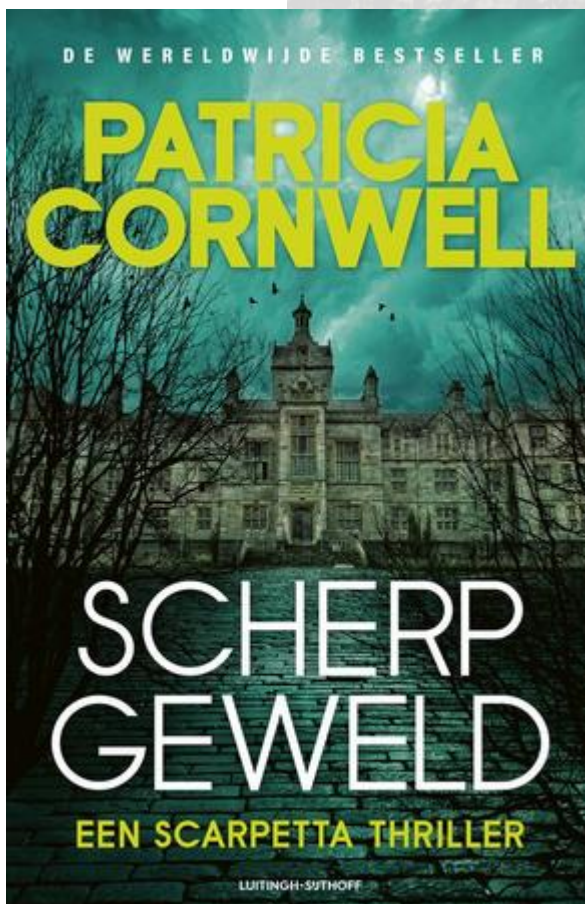
Er zijn mooi omschreven scènes waarin de suspense eraf druipt, maar zo kun je natuurlijk niet de hele tijd doorgaan, dus af en toe zakt het weer wat af om het al snel weer op te bouwen.

In dit boek staat ook Artificial Intelligence tussen de onderwerpen. Technologie en robots komen uitgebreid aan bod, en ook dat wat er gezegd wordt niet altijd hoeft te kloppen met hoe mensen zich dan gaan gedragen.

Ondanks dat door een in eerste instantie onschuldige gebeurtenis de oplossing en ontknoping van start gaat, bleef de spanning daarna wel oplopen en wist je niet echt wie de moordenaar was. In de epiloog wordt uiteindelijk de oplossing gebracht en wordt alles duidelijk.

LUITINGH-SIJTHOFF

Een goed bedacht en kloppend verhaal, dat ik met veel plezier heb gelezen. Nummer 30 wil ik ook wel weer voor mijn neus!

FILMRECENSIE

6,0

Dracula: A Love Tale

door Laurens

Regie:
Luc Besson

Screenplay:
Luc Besson

Genre:
Gothic horror

Cast:
Caleb Landry Jones
Christoph Waltz
Zoë Bleu
Matilda De Angelis
Ewens Abid
David Shields
Guillaume de
Tonquédec

Jaar:
Juli 2025

Productie:
Luc Besson, SND,
Production, TF1
Films Production
EuropaCorp

Distributie:
SND

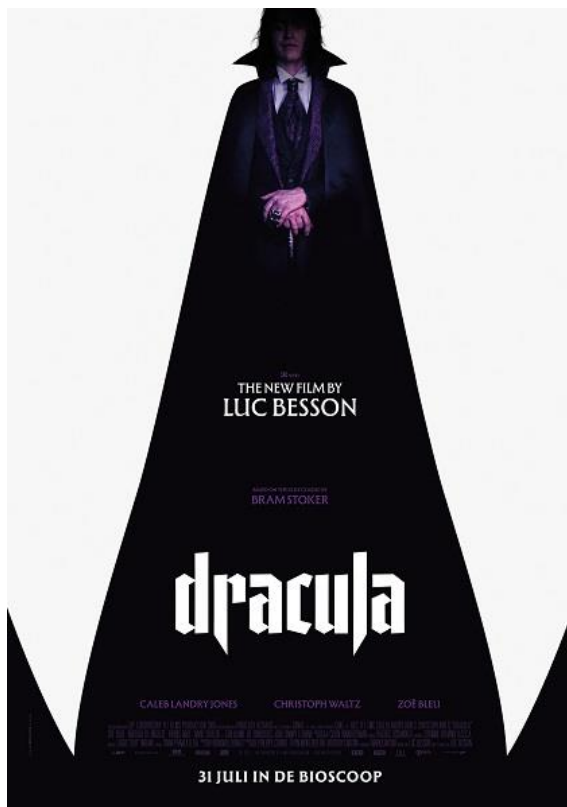
Speelduur:
129 minuten

Het meesterwerk *Dracula* (1897) van Bram Stoker wordt keer op keer opnieuw verfilmd. De horrorclassieker blijft tot de verbeelding spreken. Ditmaal in een versie van de bekende Franse regisseur Luc Besson.

Het verhaal is inmiddels zo vaak verteld dat het als bekend mag worden verondersteld. Besson neemt daarbij de nodige vrijheden, zonder het oorspronkelijke raamwerk los te laten. We zien hoe prins Vladimir (Caleb Landry Jones) na de tragische dood van zijn geliefde Elisabeta (Zoë Bleu) in de 15e eeuw afstand neemt van God en transformeert in de onsterfelijke vampier Dracula, gedreven door de wens haar reïncarnatie te vinden. Vier eeuwen later ontdekt hij in het Parijs van de 19e eeuw een jonge vrouw die op haar lijkt. Hij zet alles op alles om haar terug te winnen, wat hem in conflict brengt met een vastberaden priester (Christoph Waltz) en anderen die hem willen stoppen.

De film ziet er over het algemeen verzorgd uit, met fraaie, weidse shots. Op de achtergrond klinkt veel klassieke muziek en het zachte getinkel van speeldoosjes, wat bijdraagt aan de sfeer. Minder geslaagd zijn de digitale special effects, die soms afgezaagd ogen en eerder tenenkrommend dan overtuigend werken. Hoewel bloed en een afgehakt hoofd hier en daar niet ontbreken, zoals het vampiergenre voorschrijft, wordt *Dracula* nooit echt griezelig. Het tempo ligt laag en de actie is schaars. Hoewel er af en toe ruimte is voor een vleugje humor, draait de film vooral om romantiek en Dracula's obsessieve zoektocht naar zijn verloren geliefde.

Aan alles is te zien - in zowel de vormgeving als de verhaalkiezes - dat Besson zich nadrukkelijk heeft laten inspireren door het geniale *Bram Stoker's Dracula* (1992) van Francis Ford Coppola. Daardoor voelt zijn film soms aan als een slappe remake. Originaliteit ontbreekt en de film voegt vrij weinig toe aan het toch al omvangrijke aantal *Dracula*-bewerkingen. Een van de weinige pluspunten is de titelrol van Caleb Landry Jones, die de charismatische vampier overtuigend en met verve neerzet.

FILMRECENSIE

7,5

Black Phone 2

door Laurens

Regie:
Scott Derrickson

Screenplay:
Scott Derrickson
C. Robert Cargill

Genre:
Supernatural horror

Cast:
Ethan Hawke
Mason Thames
Madeleine McGraw
Demian Bichir
Miguel Mora
Jeremy Davies
Arianna Rivas
Maev Beaty
Graham Abbey
James Ransone
Anna Lore

Jaar:
Oktober 2025

Productie:
Blumhouse
Productions, Crooked
Highway

Distributie:
Universal Pictures

Speelduur:
114 minuten

De verhalen van Stephen King zijn al decennia-lang geliefd bij filmmakers. Talloze romans en korte verhalen vonden al hun weg naar het witte doek. Ook het werk van Joe Hill - een van Kings twee schrijvende zonen - wordt steeds vaker verfilmd, zowel voor de bioscoop als televisie.

Black Phone 2 is het vervolg op *The Black Phone* uit 2021, gebaseerd op het gelijknamige korte verhaal van Hill uit zijn verhalenbundel *20th Century Ghosts* (2005). Net als bij het eerste deel nam Scott Derrickson opnieuw plaats in de regiestoel, met C. Robert Cargill wederom als medeschrijver van het scenario.

Het verhaal speelt zich vier jaar na de gebeurtenissen van de eerste film af. Finney en zijn jongere zus Gwen worden opnieuw geconfronteerd met de moordzuchtige Grabber, die hen via dromen en occulte signalen blijft achtervolgen terwijl ze proberen een geheim te ontrafelen rond een afgelegen winterkamp waar eerder meerdere slachtoffers vielen. Samen met een vriend en andere begeleiders reizen ze naar het kamp in een hevige sneeuwstorm, waar ze beetje bij beetje een verband ontdekken tussen Gwens visioenen, de mysterieuze gebeurtenissen uit het verleden en de dodelijke kracht die nog steeds lijkt te wachten onder het ijs.

In *Black Phone 2* keren meerdere acteurs uit het eerste deel terug, onder wie de onlangs overleden James Ransone. Deze film behoort tot zijn laatste rollen. Eerder was hij onder meer te zien in *It Chapter Two* (2019). Het acteerwerk is degelijk. Steracteur Ethan Hawke schittert als de demonische slechterik, die vrijwel uitsluitend met masker in beeld verschijnt. Of Hawke zich daadwerkelijk onder dat masker bevindt, blijft de vraag, maar zijn stem is in elk geval nadrukkelijk aanwezig. De band tussen broer Finney (Mason Thames) en zus Gwen (Madeleine McGraw) wordt overtuigend neergezet en vormt het emotionele fundament van de film.

De droomscènes zijn behoorlijk griezelijk. Ze worden bewust onscherp en korrelig weergegeven; dat is even wennen, maar de cinematografie verhoogt het gevoel van ongemak aanzienlijk. De film ademt duidelijk de sfeer van de jaren tachtig.

Duisternis, sneeuw en de ijzige kou domineren het beeld. De winterse setting is prima uitgewerkt. Het jeugdkamp als beklemmende locatie weet de spanning flink te versterken.

Een moordenaar die toeslaat in dromen roept onvermijdelijk associaties op met de *A Nightmare on Elm Street*-franchise. In dat opzicht blinkt *Black Phone 2* niet uit in originaliteit, maar echt storend is dat niet. Het slot is enigszins voorspelbaar, maar dat doet weinig af aan het geheel. *Black Phone 2* is uiteindelijk een vermakelijke film die de moeite waard is. Wel is het aan te raden eerst het net zo uitstekende eerste deel te bekijken.

Colofon

STEPHEN KING

GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Facebook](#)

Kings Things

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen, Ewald Schattenberg, Jan Janssen, Danny Paap, Cindy den Besten, Jeroen de Vries, Mirjam Lichtendonk, Vicky Smets en Laurens de Wit.

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam voor het eerst de website online. Het bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat vóór 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo trekt de website maandelijks ongeveer 2.200 bezoekers en zijn we actief op Facebook.

Kings Things Magazine is slechts één van de vele extra zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King-fans. We organiseren te regemaat een fanclubdag of een Dollarbaby Film Festival, bezoeken een boekenmarkt of zijn te gast bij een bijeenkomst van anderen. Via facebook en Kings Things kunnen we alle fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En dat allemaal gratis!

Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen en software, maar ook voor merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze eigen fanclubwinkel (waar ook merchandise te koop is), en het boekwinkeltje van Stephen King Fans levert de fanclub een percentage op.

Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL80 ABNA 0105 1552 68 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub.

Hieronder de (uitverkochte) limited poster die LS uitgaf van het boek IT, en die ingelijst nog mooier tot zijn recht komt, met dank aan Twan van Gastel.

